

GLASNIK

JANUAR 1986, ŠTEVILKA 1, LETO XX

IMP Glasnik izdaja Delavski svet sozda IMP — Industrijska montažna podjetja v 7.500 izvodih. Uredništvo: Ljubljana, Likovarjeva 6, telefon (061) 321-043. Člani odbora za obveščanje sozda IMP so: Anka Brezec, Janez Dolinar, Marjan Gantar, Vladimir Jambor, Lojze Javornik (odgovorni urednik), Jože Kovač (predsednik), Jelka Mayer, Bogdan Sagaj, Majda Slapar, Ivan Šuligoj, Dragica Vake (namestnica predsednika) in Helga Vovk. Tiska Tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Po mnenju Sekretariata za informacije IS SRS št. 421-1-72 z dne 26. 9. 1974 je IMP Glasnik oproščen temeljnega davka od prometa proizvodov.

Smernice sozdovega plana za leto 1986

Smernice sozdovega plana za leto 1986, ki jih je sprejel sozdov delavski svet 16. decembra, predvidevajo, da bo IMP tudi v prihodnjem letu nadaljeval poslovno rast. Da pa bomo lahko povečevali obseg proizvodnje je sprčo še nadalje omejevalne investicijske porabe nujno povečati izvoz.

Tako je v smernicah predvideno, da se bodo prihodki od izvoza povečevali mnogo hitreje od prihodkov na domačem trgu, medtem ko moramo pričakovati, da bodo ostali prihodki rasli počasneje od inflacije. Predvideno je, da se bo število zaposlenih v IMP-ju povečalo za 2 odst. — in sicer v režiji za enega, v neposredni proizvodnji pa za tri. Zelo pomembno je, da bo leto 1986 leto našega izvoznega prestrukturiranja: Investicijska dejavnost v tujini bo imela zaradi dokončevanja del manjši obseg kot v letu 1985, zato pa se bo moral povečati direktni blagovni izvoz. Tako je predvideno, da mora IMP-jev izvoz blaga v letu 1986 doseči vrednost 14 milijonov dolarjev (lani okrog 12 milijonov), uvoz pa ne preseči 8 mili-

jonov dolarjev (v letu 1985 približno 6 milijonov in pol).

Toz Inženiring ima nalogo pridobiti za 56 milijonov dolarjev novih del na tujih tržiščih (skoraj še enkrat toliko kot lani) ter zagotoviti, da bodo montažne organizacije v letu 1986 v tujini zaposlovale približno četrtino svojih delavcev.

Kot že rečeno, bodo morali glavno težo IMP-jevega izvoza prihodnje leto prevzeti tozdi iz podsistema industrijske proizvodnje. Končno je treba doseči cilj, da bo zares prav vsak naš tozđ ustvaril vsaj 10 odst. svojega celotnega prihodka z izvozom. Tisti, ki jim to lani ni uspelo, so dolžni pripraviti skupaj z Marketingom operativne programe prodora na tuja tržišča.

Da bi uresničili te izvozne cilje, bo seveda potrebno izboljšati prodajno dejavnost za tujino. Zato bosta tozda Inženiring

in Marketing okrepila službe, ki kreativno delajo na pospeševanju izvoza, povezali pa se bomo tudi z vsemi zunanjimi institucijami, ki bi nam lahko pomagale pri sklepanju izvoznih poslov. Podpreti je treba tudi prizadevanja tozda Marketing za posodobitev in okrepitev predstavniške mreže v Jugoslaviji.

Posebna točka tudi govori, da si bomo v letu 1986 prizadevali ustvariti pogoje za učinkovitejšo makroorganiziranost tozdov in delovnih organizacij v okviru sozda in da bomo posebno pozornost zlasti v delovnih organizacijah in sozdu namenili krepitvi delegatskega odločanja skozi delavske svete, ki morajo postati dejanski nosilci odločanja o temeljnih vprašanjih IMP-jevega razvoja.

In osebni dohodki? Cilj je njihovo realno povečanje — v povprečju za 5 odst. Toda povečanje na temelju večje fizične storilnosti, intenzivnejšega dela, bolje izkoriščenega delovnega časa, povečanjem tržnem deležu v SFRJ in povečanjem konvertibilnem izvozu.

LOJZE JAVORNIK

Sporazum o delitvi osebnih dohodkov še ne velja

Konec decembra so imeli v vrsti IMP-jevih tozdov in delovnih skupnostih referendum o sozdovih aktih za osebne dohodke. V večini so delavci glasovali zanje, a vendar se Sporazum o skupnih osnovah za delitev dohodka in OD ni pridružilo dovolj delovnih organizacij, da bi lahko veljal.

Stanje je zdaj naslednje:

1.) Sozdove akte o osebnih dohodkih so sprejele naslednje organizacije: OV, Klima montaža, vsi PMI-jevi tozdi in delovna skupnost, Dvigalo, Ten-Energetika, Ten-Telekomunikacije, Iso, Klimat, Izipovi tozdi Inženiring, Marketing, Tehnomont, Izobraževalni center in delovna skupnost Izipa, delovna skupnost sozda in delovna skupnost Interne banke, ki pa bo na referendumu ponovno glasovala o Metodologiji.

2.) Akti niso bili sprejeti na referendumih v Tiu, Elektromontaži in Projektivnem biroju.

3.) Doslej referenduma še niso imeli v Montaži Koper, Panoniji, Klimi Celje, Livarju in Iku. V Livarju in Iku predvidevajo, da bodo referendum organizirali februarja.

Kdaj bo sozdov Sporazum veljal? Pomočnik generalnega direktorja za pravno-samoupravno področje Tone Marolt je dejal:

»V sporazumu piše, da velja, ko ga bo sprejelo 6 delovnih organizacij. Toda to je bilo še pred organizacijskimi spremembami, ko je imel IMP še 10 delovnih organizacij. Da bi Sporazum veljal, ga

mora sprejeti več kot polovica organizacij, torej najmanj še ena!

Sprejemanje samoupravnih aktov torej v IMP-ju teče precej počasi. O tem je stekla beseda tudi na zadnji seji sozdovega delavskega sveta, ko so spomnili, da je ta organ določil, naj bodo referendumi do 4. novembra 1985. Kot vidimo, je večina tozdov razpisala referendume v kasnejših rokih, nekateri pa celo pravijo, da aktov o osebnih dohodkih sploh ne bodo dali v referendumsko odločanje.

Tone Marolt je opozoril, da je to napačno. Gre za odločanje, ki je v pristojnosti sozdovega delavskega sveta, torej tozdi nimajo pravice odločati drugače, saj to pomeni kršenje veljavno sprejetega sklepa. Ker pa so nekatere organizacije v zamudi pri pripravljanju svojih pravilnikov in drugih aktov o osebnih dohodkih, je sozdov delavski svet na Maroltov predlog sprejel sklep, da zaradi objektivnih vzrokov dovoljuje podaljšanje roka za izvedbo referenduma za akte, ki zadevajo osebne dohodke.

Seveda pa to ni odobritev postopkov v tistih delovnih organizacijah, ki zaenkrat sploh še ne razmišljajo, da bi razpisale referendum. O tem jasno govori naslednji sklep: Delavski svet sozda poziva delovne oziroma temeljne organizacije, naj dosledno izvršujejo sklepe delavskega sveta sozda IMP.

L. J.

Za bolj učinkovit sindikat

Je bilo delo sozdovega sindikalnega organa v preteklem mandatsnem obdobju uspešno? so se vprašali delegati na občnem zboru IMP-jevega sindikalnega koordinacijskega odbora, 17. decembra 1985.

Delegati so kritično menili, da delo Koordinacijskega odbora ni dovolj odražalo tistih problemov, ki jih čutijo delavci. Toda kljub samokritičnim mnenjem delegatov ne moremo mimo dejstva, da je Koordinacijski odbor zavzemal stališča o vseh bistvenih dogajanjih v sozdu. Res pa ta stališča niso bila dovolj odmevna, kar je nedvomno tudi posledica dejstva, da se nekateri delegati sej niso udeleževali. (Tudi na občnem zboru ni bilo predstavnikov Promonta in Klimata.)

Nemogoče je pričakovati, da bo Koordinacijski odbor sindikata lahko uspešno delal, če bodo predstavniki nekaterih delovnih organizacij stalno manjkali na sejah. Povsem upravičeno je dosedanji predsednik Kosa postavil tistim, ki se sej niso udeleževali, naslednja vprašanja: Ali jih res nič ne zanima, kaj se bo dogajalo v sozdu? Ali nimajo nobenega odnosa do tistih, ki svojo dolžnost jemljejo v redu? In predvsem, ali ne čutijo nobene odgovornosti do sredine, ki jim je zaupala delegatsko funkcijo.

Na seji so tudi izvolili novo vodstvo. Novi predsednik Kosa je Vili Bertole iz celjske Klime, podpredsednik pa Janez Penca iz Izipa. Delegati so izrekli vso zahvalo in priznanje Ivanu Šuligoju, saj je predvsem njegova zasluga, da je Kosa v pretekli mandatni dobi bil v tišču v glavne tokove dogajanja v sozdu.

Obširneje poročamo o občnem zboru na B. strani.

Reorganizacija delovnih organizacij Emond in Promont

S 1. januarjem 1986 se je delovna organizacija Emond reorganizirala v pet enovitih delovnih organizacij, s 1. februarjem pa se bo predvidoma reorganizirala tudi delovna organizacija Promont in sicer v tri enovite delovne organizacije.

Reorganizacija Emonda teče na podlagi Samoupravnega sporazuma o spremembah v organiziranju te delovne organizacije, ki so ga konec decembra sprejeli na referendumu delavci vseh petih Emondovih tozdov. V Elektromontaži je za Sporazum glasovalo 83,5 odst. delavcev, v Tenu-Telekomunikacijah 83,25 odst., v Tenu-Energetiki 77,82 odst., v Isu 70,7 odst. in v Dvigalu 90,3 odst. delavcev.

V skladu s tem Samoupravnim sporazumom od 1. 1. 1986 Emond ne deluje več, pač pa pet enovitih delovnih organizacij, v katere so razporejeni tudi delavci prejšnje delovne skupnosti. Novoustanovljene delovne organizacije so že sprejele vse temeljne samoupravne akte, potrebne za reorganizacijo na so-dišču.

Za nas je pomembno tudi to, da bodo nekatere od teh delovnih organizacij imele drugačne firme, kot so bila prejšnja imena tozdov. Elektromontaža bo po novem IMP Elektromonter p. o. (v Ljubljani je namreč že ena delovna organizacija Elektromontaža), Ten-Energetika bo IMP — Tovarna elektroenergetskih naprav, p. o. — skrajšano Ten, Ten-Telekomunikacije pa IMP — Tovarna telekomunikacijskih naprav Telkom p. o., Iso bo imel firmo IMP-ISO-Industrija stikalne opreme, p. o. in Dvigalo: IMP-DVIGALO-Industrija dvigalnih naprav, p. o.

V Promontu teče postopek drugače. Najprej so delavci v

OV-ju 19. decembra na referendumu s 70 odst. sprejeli pobudo za izločitev tega tozda iz Promonta in oblikovanje enovite delovne organizacije. Nato se je 26. decembra sestal delavski svet delovne organizacije, ki je vzel to informacijo na znanje. Promontov glavni direktor je nato predlagal, naj se tudi preo-

stali del Promonta razdruži, se pravi, da se bosta tudi Klima montaža in Montaža Koper organizirali v enovite delovne organizacije. Ta pobuda je bila sprejeta in dogovorjeno, da bosta imela tozda referenduma konec januarja. Če bodo delavci glasovali za, bomo torej imeli v IMP-ju od februarja še tri nove enovite delovne organizacije.

O razlogih, zakaj so se Ovejci odločili izločiti iz Promonta, pišemo podrobneje na 7. strani.

L. J.

Solidarnostna pomoč tozdom v težavah

Poslovni odbor Interne banke je na zadnji seji naročil strokovni službi, naj pripravi izračun, koliko denarja bo potrebno zbrati za solidarnostno zagotovitev dela sredstev skupne porabe delavcev v tozdih z izgubo.

Delegati v poslovnem odboru so poudarili, da se ne sme odstopati od načela, da se v IMP-ju solidarnostno zagotovi denar za 60 odst. regresa za letni dopust, za jubilejne nagrade in za odpravnine tistim tozdom, ki bodo zaključili poslovno leto z izgubo. Vse to se izplačuje iz sklada skupne porabe, ki ga tozđ z iz-

gubo po zaključnem računu seveda ne bo imel.

Zgodnje opozorilo na solidarnostno združevanje denarja za skupno porabo je na mestu. Devetmesečni obračun so zaključili z rdečimi številkami trije naši tozdi: Panonijina Kmetijska mehanizacija, Ten-Energetika in Elektrokovinar. Vsaj za prva dva ni mogoče, da bi svoje probleme rešila že do konca leta.

Tako je možno, da petodstotno združevanje sredstev skupne porabe, kot ga določa naš samoupravni sporazum, ne bo dovolj. Strokovna služba Interne banke ima zato nalogo, naj izračuna, koliko denarja bo potrebnega in pripravi predlog, kako naj bi ga v IMP-ju združili.

Tega vprašanja so se dotaknili tudi na občnem zboru Koordinacijskega odbora sindikata, ko je namestnik generalnega direktorja Janez Stanovnik opozoril: »Po zaključnem računu bomo imeli v sozdu dve ali tri organizacije, ki bodo izvajale sanacijske programe. Treba je ustvariti vzdušje o nujnosti pomoči tem organizacijam in to je naloga Koordinacijskega odbora sindikata. Najširši krog delavcev, tisti, ki objektivno ne morejo vplivati na poslovne odločitve, ne sme biti prizadet. Ideja o solidarnosti v IMP-ju ni nova, saj smo že imeli mnoge solidarnostne akcije. V zaostrenih razmerah pa moramo imeti še bolj pred očmi, da je sindikat dolžan zaščititi delavca.«

L. J.

Montaža Koper je koncem decembra odprla obnovljene in razširjene poslovne prostore. Na 1200 kvadratnih metrih površine bodo pod isto streho združeni še tehnični sektor iz Izole in Projektivni biro, ki je bil prej v najemniških prostorih zasebnih hiš.

Okrnjena ekipa ne bo zmagala

Koordinacijski odbor sindikata v sozdu IMP je imel občni zbor v torek, 17. decembra 1985. Na občnem zboru so sprejeli med drugim program dela za leto 1986, ki ga objavljamo v celoti posebej, poleg tega pa so delegati in gostje postavili še tri pomembne usmeritve za delo Koordinacijskega odbora: Naš skupni sindikalni organ se bo predvsem trudil uveljavljati skupne akcije v sozdu, pri svojih akcijah se bo opiral na članstvo in da bi bili uspešni, bodo delegati Kosa več pozornosti namenili načinu svojega delovanja.

Ton razpravi na občnem zboru je dal že na začetku glavni direktor delovne organizacije Emond Borut Gržinič, ki je delegate pozdravil v imenu organizacije — gostiteljice, saj je bila seja v Emondovih prostorih.

Na kratko je poročal o postopku, ki teče, da bi delovno organizacijo Emond preoblikovali v pet enovitih delovnih organizacij. Podobna pobuda je tudi v Promontu, zato je Gržinič opozoril: »Z obema reorganizacijama se bo v sozdu precej povečalo število subjektov, ki jih bo treba koordinirati. Povečala se bo tudi odgovornost organov na sozdovni ravni — poslovnih in družbenopolitičnih. Vsem delegatom polagam na srce, da je IMP sistem, ki je zrasel iz nekega dokaj čvrste organizacije. Torej je treba narediti marsikaj za uveljavitev IMP-ja kot sozda, pri čemer ne mislim sozda kot vodstvo ali delovno skupnost, pač pa kot sistem vseh v IMP združenih tozdov.« Na koncu je delegatom zaželel uspešno delo, ki naj bo usmerjeno v uspešnejše uveljavljanje IMP-ja kot celote ter enotnejše in bolj skupno delovanje vseh njegovih tozdov in delovnih organizacij.

V razpravi so potem podčrtali predvsem dve ugotovitvi:

- 1) Koordinacijski odbor sindikata kljub dobro zastavljenim programom ne more zares uspešno delovati, če se ne sestaja v polni zasedbi.
- 2) Poseben problem sindikalnega delovanja je, da se marsikateri delavec boji povedati svoje mnenje zaradi morebitnih posledic. V zaostrenih gospodarskih razmerah je kritični mnenji seveda več, prav tako pa še ponekod stopnjujejo pritiski, da bi jih utišali. Sindikat mora delavcu dati zaslombo in mu omogočiti sproščeno izražanje mnenja ter seveda podpirati uresničitev vseh konstruktivnih pripomb. To mora biti vodilo vseh sindikalnih organov, kajti brez zaupanja članstva tudi sindikalna vodstva ne morejo delovati. Zaupanje članstva pa si bo sindikalni organ pridobil, če bodo delavci čutili zaslombo pri uveljavljanju tvornih predlogov.

Novoizvoljeni predsednik Koor-

dinacijskega odbora Vili Bertole po izvolitvi ni ostal le pri običajni zahvali za zaupanje, pač pa je predložil nekaj smernic za delo:

Dejal je, da po njegovem delovanju Koordinacijskega odbora ne kaže bistveno spreminjati, pač pa nadaljevati tisto, kar je bilo dobro in odpravljati ugotovljene slabosti. Posebej pa je poudaril nujnost delovanja vseh delegatov.

»Vsi želimo najti skupen jezik pri reševanju problemov v IMP-ju sicer tako, da se bomo skupaj dogovarjali in spoštovali sprejete sklepe,« je rekel in nadaljeval: »Zato pričakujem od delegatov, da bodo pravilno prenašali sklepe Koordinacijskega odbora v sredino, ki jih je delegirala, nato v njej spremljali aktivnosti in prinašali povratne informacije nazaj na Koordinacijski odbor. Poleg tega je za uspešno delo tudi nujno, da strokovne službe pripravljajo dobre informacije — takšne, da jih bodo delavci lahko razumeli in bodo v pomoč pri aktivnosti.«

Zadnji se je javil za besedo namestnik sozdovega generalnega direktorja Janez Stanovnik, ki je menil, da je Koordinacijski odbor sindikata v sozdu IMP zadnji čas izprizil visoko stopnjo kontinuitete dela in koordinacije na številnih ključnih področjih. IMP je zadnja leta doživel zelo dinamičen razvoj tako v pogledu organizacijskega razvoja kot v poslovnem razvoju, saj se je dobro prilagajal spremenjenim gospodarskim razmeram in močno razširil svojo dejavnost. Koordinacijski odbor sindikata je tem spremembam sledil in v vseh aktivnostih usklajeval interese, ki so zaradi IMP-jeve velikosti, sestavljenosti in prostorske razdrobljenosti nujno heterogeni. Tako je Kos opravil svojo pomembno vlogo in za to gre velika zasluga njegovemu dosedanjemu predsedniku Ivanu Šuligoju, je poudaril Stanovnik.

Potem je spregovoril tudi o obetih za prihodnost in poudaril, da že dolgo nismo vstopali v novo poslovno leto v tako nejasnih razmerah. V letu 1985 je cela vrsta naših organizacij dosegla nadpovprečne uspehe — veliko rast, presežek planov, do-

bre osebne dohodke in precejšen ostanek dohodka. So pa tudi organizacije z velikimi težavami, ki so posledica v prejšnjih letih nakopičenih problemov.

Poudaril je, kako aktualna je bila torej razprava, da mora sindikat bolj aktivno spremljati gospodarsko problematiko v posameznih tozdih in celotnem sistemu in spomnil, da smo v IMP-ju že imeli primere, ko je ravno sindikalna organizacija prva opozorila na probleme, ki jih je treba nato reševati in sicer tako preko organov upravljanja kot vodstvenih organov.

Stanovnik je še poudaril, da lahko v poslovnem sistemu IMP rešujemo vse probleme, saj je naš sistem tako močan in tako razprostran na trgu, da ga še tako močna recesija ne more spraviti na kolena. Je pa opozoril na vprašanje učinkovitosti, kajti če v sistemu, ki je sicer res zelo zapleten, izgubljamo leto in dan za dogovarjanje o neki akciji, to ne pomeni le izgube časa, pač pa tudi kmi poslovne rezultate.

V letu 1986 se bodo nekatere IMP-jeve delovne organizacije reorganizirale in ob tem je Stanovnik spomnil na nedavne sklepe posveta pri CK ZKS, kjer je bilo rečeno, da so samoupravne reorganizacije upravičene le, če izhajajo iz stvarnih potreb in če so dogovorjene. Zavzel se je, naj Kos zasleduje skupne cilje, pri čemer je spomnil: »Iz preteklosti vemo, da je IMP kot celota vedno obvladala probleme, posamezne organizacije pa praviloma ne.« Močno je tudi poudaril nujnost pomoči manj uspešnim organizacijam, kar ni nekakšen zaseben cilj, saj je tudi bistven interes širše družbene skupnosti, da uspeva celota.

Na koncu je Janez Stanovnik podčrtal zasluge Ivana Šuligoja za uspešno delo IMP-jevega sindikalnega Koordinacijskega odbora v preteklem obdobju in se mu toplo zahvalil. Zahvalili so se mu tudi vsi delegati, obenem pa so mu zaželeli mnogo uspeha tudi pri opravljanju nove

VILI BERTOLE — novi predsednik Koordinacijskega odbora sindikata v sozdu IMP. Je delavec tozda Industrijska proizvodnja — DO Klima Celje.

Rodil se je 14. junija 1941 v Celju. Tam je leta 1959 končal Industrijsko kovinarsko šolo in se takoj nato zaposlil v Klimi kot kvalificiran strojni ključavničar. Obenem se je tudi vpisal na Srednjetehtnično šolo v Celju in leta 1962 na njej tudi maturiral kot eden v prvi generaciji dijakov, ki so to šolo končali kot izredni študenti ob delu. Leta 1975 je prav tako ob delu položil diplomsko prvo stopnjo na Višji tehniški šoli v Mariboru in pridobil naziv strojni inženir.

Približno 20 let je Vili Bertole opravljal razne naloge v pripravi dela in sicer je šla njegova delovna pot od delavca v operativne službe, nato vodje te službe, pa vodje priprave dela. Pred tremi leti pa je postal vodja serijske proizvodnje v tozdu Industrijska proizvodnja.

V teh letih je bil seveda vključen tudi v Klimine upravne in politične organe. Tako je bil član upravnega odbora, delavskega sveta in izvršnega odbora sindikalne organizacije. Na sindikalnih volitvah oktobra je bil izvoljen za člana IO OOS v tozdu Industrijska proizvodnja in za člana predsedstva Klimine sindikalne konference. V Klimi pa doslej še ni opravljal nobene vodilne funkcije ne v organih upravljanja, niti v družbenopolitičnih organizacijah.

Vili Bertole je zelo aktiven tudi v svoji krajevni skupnosti Trnovlje pri Celju. Zdej je že drugo mandatno dobo član delegacije krajevnih skupnosti v občinski skupščini, bil je član sveta KS, član predsedstva SZDL in vodi komisijo za kadrovska vprašanja, da naštejemo le nekatere od teh funkcij.

In še na enem področju je aktiven: V kulturnem društvu Zarija Trnovlje. Žal pa mu je, da lahko zaradi pomanjkanja časa sodeluje samo v društvenih organih, medtem ko je pred leti tudi nastopal v igralski družini.

funkcije — Ivan Šuligoj je namreč kandidiran za sekretarja Idrijskega občinskega sindikalnega sveta. Predvideno je, da bo to dolžnost prevzel konec januarja.

LOJZE JAVORNIK

Pomagali bomo urediti Trubarjevo spominsko hišo

Zaključujejo se dogovori, da bi IMP prispeval del sredstev za ureditev mlina na Rašči pri Velikih Laščah, kjer se je rodil Primož Trubar, čigar 400 letnica smrti bomo obeležili v letu 1986. Naši monterji naj bi v objekte vgradili ustrezne instalacije, kar naj bi financirale vse Imp-jeve organizacije, izvedla pa tozod OV in tozod Elektromontaža. Vrednost del naj bi znašala približno 3 milijone dinarjev, ime naše organizacije pa bo trajno obeleženo na objektih.

T. Š.

Sklepi občnega zbora KOS SOZD IMP

Koordinacijski odbor sindikata sozd IMP je na svojem letnem občnem zboru v torek, 17. decembra 1985, sprejel naslednje sklepe:

- Prva naslednja seja Kosa bo v Ljubljani. Na njej se bomo dogovorili, kje bodo seje v bodoče, da bi se jih delegati v čim večjem številu udeleževali.
- Sprejme se Poročilo o delu Koordinacijskega odbora sindikata sozd IMP v minulem mandatnem obdobju, ki ga je podal tov. Šuligoj.
- Potrdi se finančno poročilo za leto 1985.
- Sprejme se predloženi osnutek delovnega programa Kosa za leto 1986 s tem, da se ga dopolni s tremi dodatnimi točkami, ki opredeljujejo naloge Koordinacijskega odbora sindikata za izboljšanje svojega dela in delegatskih odnosov v sindikatu, za izboljšanje obveščanja in za vgraditev smernic, ki bodo sprejete na sindikalnih kongresih.
- Sprejme se usklajeni finančni načrt Koordinacijskega odbora sindikata v sozdu IMP za leto 1986. Združevanje je treba opraviti čim prej po zaključnem računu za leto 1985.
- Janez Vodenšek je zadolžen, da v sodelovanju s Propagandno službo IMP pripravi predlog plaketa za jubileje in sozdova priznanja, ki naj bi jih uilj Livar v vrednosti do 5.000 dinarjev.
- Razrešita se dosednji predsednik in podpredsednik Koordinacijskega odbora sindikata tovariša Ivan Šuligoj in Dušan Mestinsk.
- Za predsednika Koordinacijskega odbora sindikata sozda IMP se izvoli Vili Bertole iz DO IMP — Klima Celje, za podpredsednika pa Janez Penca iz DO IMP — Izip.
- Tov. Šuligoju se odobri 30.000 dinarjev kot delno povračilo za stroške, ki jih je imel pri opravljanju svoje funkcije.

Delovni program KOS SOZD IMP za leto 1986

1. Socialistično samoupravljanje in ustvarjalno delo — najvišji vrednoti življenja in temelj našega napredka, je tema, o kateri se bo razpravljalo na 11. kongresu sindikatov Slovenije, zato bo glavna naloga dela KOS slonela na uresničevanju dokumentov, ki bodo sprejeti na kongresu.
- Iskali bomo ustrezen način, da bomo v svoje delovne programe vključevali tudi stališča in smernice iz dokumentov zveznega sindikalnega kongresa.
2. Dogovorili se bomo o potrebnih ukrepih za čim boljše delovanje Koordinacijskega odbora in predvsem za dosledno uveljavitev delegatskih odnosov v sindikatu — od članstva, IO OOS, konferenc v delovnih organizacijah do Koordinacijskega odbora.
3. Izhajajoč iz srednjeročnih dokumentov SOZD, bomo morali biti prisotni pri reorganizaciji sistema SOZD, predvsem v zagotavljanju čim večje poslovne učinkovitosti, enotnosti pri realizaciji skupno dogovorjenih nalog in krepitvi organizacij skupnega pomena.
4. Sistem delitve osebnih dohodkov še ni dograjen do tistega nivoja, da bi spodbujal proizvodno in kreativno delo, zato se bomo morali zavzemati, da bo stimulacija delavcev odraz njegovega prispevka k doseženim rezultatom dela in izvrševanja planskih nalog.
5. Socialna varnost delavcev je v današnjih pogojih gospodarjenja pomemben dejavnik pri nalogah sindikata, zato se bomo zavzemali, da se bo preko združevanja sredstev zagotovila socialna varnost delavcev v TOZD, ki poslujejo z motnjami.
6. Vključevali se bomo v razprave vseh pomembnih dokumentov, političnih in letnih rezultatov gospodarjenja ter ostalih akcij na nivoju SOZD, ki so tesno povezane z dejavnostjo sindikata.
7. Dali bomo pobudo, da v OOS analizirajo vprašanja obveščanja delavcev, Koordinacijski odbor pa bo stnil zaključek te razprave.
8. Sodelovali bomo na kulturnem srečanju gradbenih delavcev Slovenije ter krepili kulturno dejavnost v vseh sredinah.
9. Športne igre SOZD morajo postati manifestacija spoznanja delavcev SOZD krepitve prijateljskih stikov po načelu poštenih športnih tekmovalj.

Finančni načrt KOS SOZD IMP za leto 1986

1. PROGRAM ENOTNIH AKCIJ IMP

Sredstev pod to postavko se ne združuje, ampak se jih ob zaključnem računu planira v vseh TOZD, da bi bili enotni pri izvajanju navedenih akcij.

— dedek Mrz	3.000 din
— dan žena	2.000 din
— upokojeenci	10.000 din
— jubilarji zaposleni v IMP — 10, 20, 30 let	5.000 din
— priznanja IMP	5.000 din

2. ZDRUŽENA SREDSTVA

— kegljišče (samo Ljubljanske OOS)	400.000 din
— športne igre (letne, zimske)	2.000.000 din
— planinsko društvo IMP	350.000 din
— pevsko društvo (moški in ženski pevski zbor)	800.000 din
— kulturno srečanje gradbenih delavcev Slovenije	240.000 din
— nepredvideni izdatki	100.000 din
Skupaj	3.890.000 din

Za letne in zimske športne igre IMP, kulturno srečanje gradbenih delavcev Slovenije in nepredvidene izdatke združujejo sredstva vse TOZD, medtem ko za pevsko in planinsko društvo IMP združujejo ljubljanske TOZD 70 odstotkov, ostale TOZD pa 30 odstotkov predvidene vsote.

Opreti se moramo na lastne sile

Skupščina sindikata gradbincev Slovenije je v sredo, 8. januarja 1986 ocenila delo Republiškega odbora sindikata delavcev gradbeništva v preteklem mandatnem obdobju, sprejela program dela za naprej, izvolila novi Izvršni odbor in njegovo vodstvo. Predsednik je Franc Berginc iz Ingrađa, podpredsednica Nada Uršič iz Salomita in sekretar, ki bo svojo funkcijo opravljal poklicno, Jernej Jeršan iz Gradisa.

Prejšnji predsednik sindikata gradbincev Milan Šinkovec je v svojem poročilu povedal, da je bila osnovna usmeritev tega odbora naslonitev gradbeništva na lastne sile, vendar pa marsikje niso bili sposobni ali pripravljeni narediti vsega, kar bi morali za učinkovitejšo gospodarjenje. Šinkovec je tudi rekel, da je bilo v Sloveniji sprejetih precej dokumentov, pri katerih oblikovanju je Republiški odbor sodeloval oziroma je dal zanje pobude: Družbeni dogovor o izvajanju del v tujini, Panožni sporazum o delitvi dohodka in OD, Zakon o graditvi objektov, Sporazum o obnašanju pri prevzemanju objektov. Ne moremo pa se sprijazniti, da se ta določila počasi uveljavljajo in nedosledno izvajajo.

Novi predsednik Rosa Franc Berginc je v obrazložitvi delovnega pro-

grama nekatere poudarke postavil drugače, kot smo bili vajeni doslej: »Jasno moramo povedati in spoznati, da bomo uspešni le, če se bomo glede na objektivne možnosti, to je obseg del, primerno organizirali. Z drugimi besedami povedano: Pred slovenskim gradbeništvom je naloga izvesti ustrezno tehnološko, organizacijsko in kadrovsko prestrukturiranje.« Berginc je poudaril, da v minulem srednjeročnem obdobju to ni bilo doseženo. Medtem ko je delež investicij v osnovna sredstva v republiškem družbenem proizvodstvu padel od 31,4 odst. v letu 1980 na 19,2 odst. v letu 1985, gradbinci nismo temu primerno zmanjšali svojih zmogljivosti, pač pa smo jih poslabšali.

Pri reševanju poslabšanih razmer gradbenega delavca smo se po njegovih besedah preveč zatekali k socializaciji. Seveda je treba zagotoviti delavcu primerno socialno varnost, toda ne brez ekonomsko podprtih rezultatov dela. Nadaljnja socializacija slabega gospodarjenja bo zmanjševala družbeni ugled panoge in pospeševala nezadržan kadrovske in tehnološki razkroj gradbenih organizacij.

Nekateri se zanašajo, da je ekstenzivno usmerjeni gradbeni delavec preživel v naši družbi že marsikatero krizo, pa bo tudi to. Berginc meni, da je ta up razen: Danes imamo takih delavcev vse manj, mlada generacija pa ne vidi dovolj strokovnega in ekonomskega motiva, da bi se usposabljal za gradbinske poklice. Ravno to dejstvo, da mladih gradbinskih poklici ne zanimajo, je po njegovem mnenju prava slika (majhne) veljave, ki jo ima gradbeništvo danes.

Zato mora postati vsem jasno, da je razvoj panoge in usoda vsakega posameznega delavca odvisna od ustvarjanja večjega dohodka. Razen redkih izjem opriranje na lastne sile v gradbeništvo še ni postala zavestna dolgoročna usmeritev, zato je Berginc podčrtal, da mora biti temeljna usmeritev sindikalnega dela spreminjanje razmer s ciljem uspešnega gospodarjenja in večjega dohodka.

Nadalje je poudaril, da bo sindikat podpiral ukrepe zborničnega Splošnega združenja proti nelojalni konkurenci, kajti takšne poteze imajo prej ali slej negativne učinke tudi za tistega, ki se jih poslužuje. In nazadnje, a ne kot najmanj pomembno, se je dotaknil cen, kjer je rekel, da smo gradbinci pričakovali od Zakona o družbeni kontroli cen takšno ureditev, da bomo v enakovrednem položaju. Toda pri izvajanju takega zakona je toliko pomanjkljivosti, da mora sindikat temu vprašanju stalno posvečati pozornost.

Dosedanji podpredsednik Miro Primorac je med drugim spomnil, da je slovensko gradbeništvo, ki ima 85.000 delavcev, razbita na precej čez 500 tozdov, ozdov in sozdov. V eni enoti je torej okrog 160 delavcev. To je prevelika razdrobljenost. Po drugi strani pa je gradbena operativna še vedno regionalno organizirana in vsaka organizacija »svastari«. Seveda pa so pri specializaciji še druge težave. Tako je Primorac spomnil, kako je Ros pred začetkom minulega srednjeročnega obdobja vprašal vse nosilce planiranja, kaj se bo v letih 1980-85 gradilo: koliko stanovanj, kakšne ceste, kakšna industrija. Odgovorov ni bilo — a kako naj se gradbenec specializira, če ne ve, kaj se bo gradilo? Rekel je, da je tudi, da v gradbeništvo razen industrije gradbenega materiala nihče ne planira v fizičnih kazalcih (kubičnih metrih betona, kv. metrov armature itd.) Pravijo, da se ne da, Primorac pa je menil, da brez takšnega načrtovanja, ki bo dalo konkretno obliko razvoja, ni mogoče pričakovati napredka.

Zanimiva je bila tudi razprava predsednika Zveze stanovanjskih skupnosti Slovenije Slavka Uršiča, ki je zavrnil trditve, da stanovanjska gradnja stagnira. Načrtovanih 58.000 stanovanj za obdobje 1980-85 je bilo preseženih za 3.000 — toda na račun individualne gradnje, ki je dosegla polovico vseh zgrajenih stanovanj — načrtovano pa je bilo, da bo 60 odst. stanovanj zgrajenih v družbenem sektorju. Družbeno gradnja je po besedah Slavka Uršiča padla, ker manjka zemljišč in zlasti zaradi nenormalno hudih podražitev. Pri tem je Uršič takoj priznal, da gradbinci sploh niso glavni dražitelji, saj v mnogih soseskah delež gradbenega izvajalca v ceni kv. metra pada.

V novoizvoljenem Republiškem odboru sindikata gradbincev sta tudi dva člana našega kolektiva — in sicer Delči Jerman iz Montaže Koper in Dušan Mestinsk iz Tena — Telekomunikacij.

LOJZE JAVORNIK

Poročilo predsednika sindikalne koordinacije

Predsednik Koordinacijskega odbora sindikata v sozdu IMP Ivan Šuligoj je na letnem občnem zboru tega organa prebral naslednje poročilo:

»Za nami je precej razgibano obdobje našega mandata, obdobje, v katerem smo se srečevali z nizom vprašanj stabilizacije našega gospodarstva, težke ekonomske situacije, pa do socialne varnosti delavcev. Naša naloga je, da ocenimo ves ta splet vprašanj, ali smo ta vprašanja z našo prisotnostjo razreševali, oziroma kakšni so rezultati našega prizadevanja.

Mislim, da lahko rečem, da je poslovni sistem IMP kot celota ekonomsko na dobri poti, da pa se nekatere delovne organizacije srečujejo s precejšnjimi težavami — pomanjkanjem dela in finančnih sredstev — ter da je že ogrožena socialna varnost delavcev, kar je posledica težke gospodarske situacije oziroma tudi neodgovornega obnašanja vodstvenega kadra.

Koordinacijski odbor sindikata je v preteklem mandatu posvetil precej svojih dejavnosti aktivnosti o delitvi osebnih dohodkov. Na sejah smo bili enotni, da potrebujemo take akte, ki bodo to področje v sozdu enotno uveljavili in bodo spodbujali kreativno in proizvodno delo. A vendar so se v nekaterih sredinah pokazale težnje, ki niso bile naklonjene našim stališčem. V nekaterih sredinah so se ti akti preveč obravnavali le v ožjih strokovnih sredinah, tako da delegati Koordinacijskega odbora največkrat niso bili seznanjeni s potekom teh razprav, kaj šele delavci. Sindikat bo moral v bodoče temu vprašanju posvetiti več pozornosti, če hočemo, da nam ne bo naše odločanje še bolj ušlo z vaje. Končno oceno, ali so akti o osebnih dohodkih dobro pripravljani, pa bodo dali delavci, ki jih bodo sprejemali na referendumih.

Kritično moram oceniti prisotnost delegatov na sejah Koordinacijskega odbora. Vse preveč smo se srečevali s problemom sklepčnosti, saj se nekateri delegati sploh niso udeleževali. Vse to se je pokazalo na zadnji seji v Kopru, na kateri bi morali obravnavati smernice planskih dokumentov sozda za srednjeročno obdobje 1986—1990. Od trindvajset delegatov so se seje udeležili samo štirje iz treh delovnih organizacij.

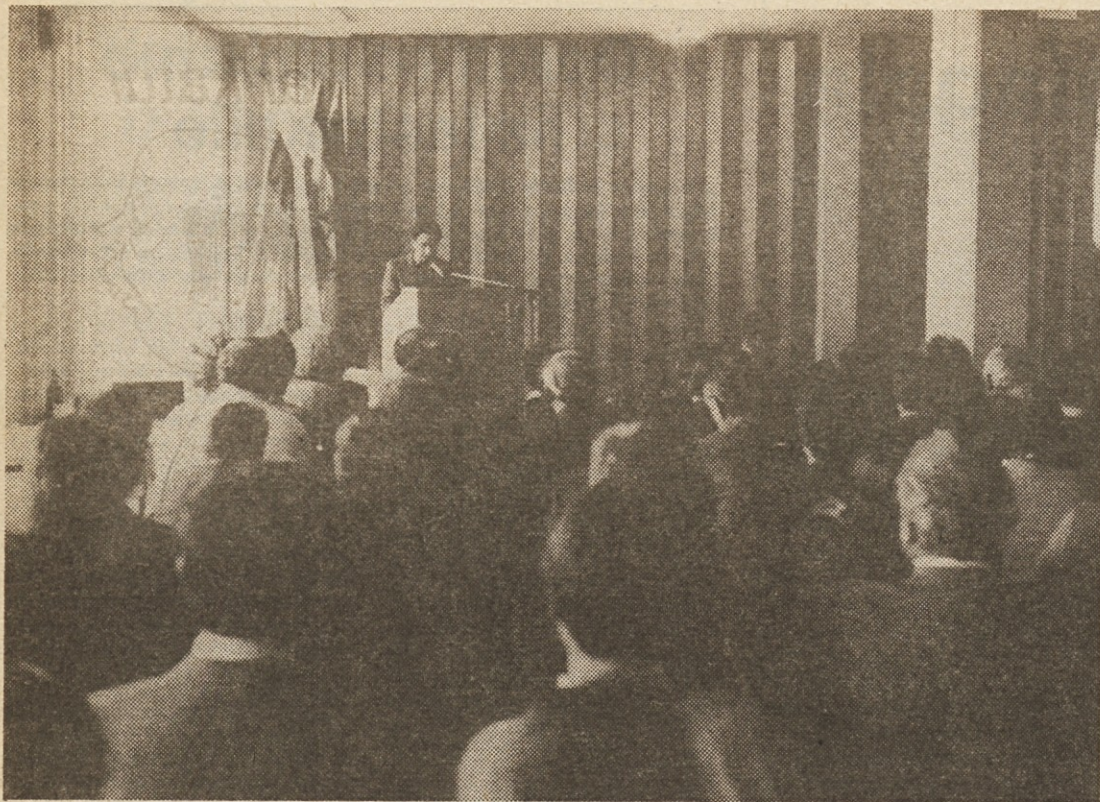
Pri tem se postavlja vprašanje, ali smo sindikalisti zares nezainteresirani, kaj se bo dogajalo v sozdu v naslednjem srednjeročnem obdobju? Ali smo se naveličali udeleževati sej Koordinacijskega odbora? Ali se pri tem ne zavedamo odnosa do tistih delegatov, ki so se redno udeleževali sej in na koncu tudi odgovornosti do sredine, katere nas je izvolila za delegate.

Kongresi zveze sinikatov bodo prinesli usmeritve o naši nadaljnji dejavnosti, katere bomo morali sprejeti za svoje, saj mora sindikat pridobiti vse zaupanje svojega članstva. To pa bomo dosegli le s svojo prisotnostjo pri vseh nalogah, katere bodo postavljene pred nas.

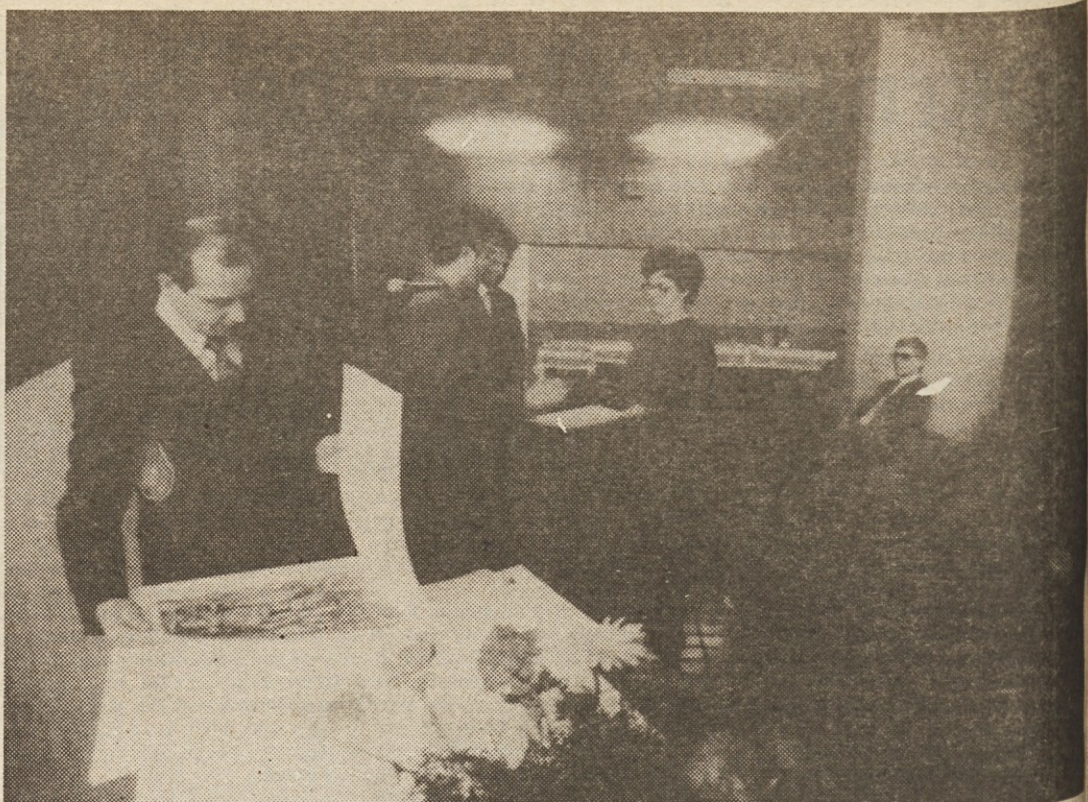
Tudi znotraj sozda bo moral biti sindikat prisoten pri vseh ključnih vprašanjih, posebno se če bo šlo za spremembo poslovnega sistema. Pri vseh teh akcijah si bomo morali pridobiti podporo članstva, seveda če bodo vse te usmeritve peljale k večji učinkovitosti, poslovnim uspehom in navsezadnje krepitvi odločanja in samoupravljanja. Zato bo morala biti prisotnost delegatov Kosa na sejah boljša, kot je bila v preteklem mandatu.

Sozdove športne igre kot edini način srečevanja in spoznavanja morajo postati manifestacija pripadnosti poslovnemu sistemu in prilžnost za izmenjavo izkušenj tudi z drugih področij.

Na koncu se zahvaljujem vsem delegatom, ki ste pokazali svojo pripravljenost in upravičili zaupanje, katero so vam zaupale vaše sredine. Novemu Koordinacijskemu odboru in predsedniku pa želim veliko uspeha pri nadaljnjem delu in razreševanju vseh nalog, ki bodo postavljene pred Odbor in ki, verjemite mi, ne bodo lahke.

Med govorom predsednika sozdovega delavskega sveta Iztoka Muniha.

Med podelitvijo sozdovih priznanj zaslužnim članom kolektiva — Zofi Blažič iz sozdove delovne skupnosti.

Nagrada za izjemne dosežke

V torek, 24. decembra je bila v Promontovi jedilnici v Črnučah slovesna vročitev Priznanj sozda IMP za leto 1985.

Dobitnice in dobitnike priznanj in druge goste je najprej pozdravil predsednik IMP-jevega sindikalnega koordinacijskega odbora Vili Bertole, govor ob tej slovesni priložnosti pa je prebral predsednik Sozdovega delavskega sveta Iztok Muniha.

Med drugim je rekel:

»Iz analize gospodarjenja sestavljene organizacije IMP za obdobje januar—september 1985 je razvidno, da je sozd kot celota dosegel dober poslovni rezultat. Seveda so tudi v tem obdobju na poslovanje naših temeljnih sredin vplivale najrazličnejše zaostrene razmere gospodarjenja, pa kljub temu nekateri tozdi po doseženih rezultatih izstopajo iz povprečja, nekaj organizacij pa je tudi takih, ki se tudi v tem letu srečujejo s težavami, katerih odraz je gospodarjenje na meji rentabilnosti oz. se nahajajo celo v izgubi. Kljub temu, kot že povedano, je sozd IMP kot celota dosegel zelo ugoden poslovni rezultat.

V letu, ki se izteka, smo uspeli po dolgotrajni javni razpravi oblikovati predloge samoupravnih aktov s področja osebnih dohodkov, ki se trenutno nahajajo v fazi referendumskega odločanja.

nja v posameznih temeljnih sredinah.

Oblikovani so bili Temeljni srednjeročnega plana sozda IMP za obdobje 1986—1990, s katerimi smo si zastavili cilje našega bodočega razvoja. Pri tem pa bi rad poudaril, da moramo pogumneje pristopiti k njegovi realizaciji, če želimo doseči hitrejši napredek celotnega sistema IMP, boljše osebne dohodke in nenazadnje še večjo socialno varnost slehernega delavca v IMP-ju.

Iz ocene poslovanja sozda IMP za celo leto 1985 je prav tako razvidno, da bomo letošnje poslovno leto uspešno zaključili. Da bo tako, se imamo zahvaliti tudi vsem vam, ki boste danes za vaš vloženi trud in napore prejeli priznanja, kajti v dosežkih posameznih temeljnih sredin, iz katerih izhajate, pa naj gre za gospodarske, razvojne in ostale rezultate, so vpleteni tudi vaši prispevki. Zato so vaši sodelavci, kot mi vsi ponosni na vas, ker ste s tem svojim deležem doprinesli k stabilizacijskim prizadevanjem sestavljene organizacije, s tem pa tudi celotne družbe. Vaše delo in

rezultati nam vlivajo vero, da je v teh težavnih, zaostrenih gospodarskih razmerah, v katerih se nahaja celotna Jugoslavija in pred katerimi ni izvzeta niti sestavljena organizacija IMP, mogoče probleme premagati z znanjem, boljšim kvalitetenjšim in odgovornejšim delom na vseh področjih dela.

Na koncu bi se vam zato rad v imenu delavskega sveta kot najširšega samoupravnega organa sozda IMP iskreno zahvalil za ves vaš prispevek k dosežkom in rezultatom celotnega sozda IMP. Pri tem pa upam, da boste s takim delom nadaljevali v prihodnje in s svojim zgledom motivirali tudi ostale člane kolektiva, da bomo cilje, opredeljene v srednjeročnem načrtu, realizirali.

Po podelitvi je vsem dobitnikom in dobitnikom za zaslužna priznanja čestital tudi sozdov generalni direktor inž. Franc Kumše v svojem imenu in v imenu sozdovega vodstva.

Tudi on je poudaril, da bo sozd IMP v letu 1985 dosegel nadpovprečne poslovne rezultate, saj imamo celo vrsto delovnih in temeljnih organizacij, ki pri najpomembnejših poslovnih kate-

gorijah dosegajo in celo prese-gajo stoođstotno rast. Imamo pa tudi organizacije, ki letos poslujejo z motnjami, je nadaljeval Kumše in poudaril, da je naloga vseh v IMP-ju pomagati tem organizacijam v njihovih prizadevanjih, da spravijo svoje gospodarjenje v normalen tok poslovanja.

Nato je spomnil, da nas v letu 1986 v novih, verjetno težjih gospodarskih razmerah, čakajo številne naloge. Na prvem mestu je navedel nujnost večjega izvoza in povečanja obsega montažnih storitev v tujini — tako v državah tretjega sveta, kot na klirinškem trgu in tudi v razvitih zahodnih državah.

Ob koncu je rekel inž. Kumše, da pričakuje, da bo sozd IMP v letu 1986 z organizacijskimi spremembami in dopolnitvami postal učinkovitejši na trgu in da bo dosegel še boljše rezultate kot letos.

Se enkrat: Iskreno vam čestitam in vam ter vsem vašim v letu 1986 želim obilo sreče, zdravja, osebnega zadovoljstva in tudi delovnih uspehov, je zaključil generalni direktor.

Na proslavi je sodeloval tudi moški pevski zbor IMP.

LOJZE JAVORNIK

Dobitniki Priznanj sozda IMP za leto 1985

Za izjemno uspešno in prizadevno delo

Jože Sedej (TIO)
Ivan Božič (TIO)
Ivan Nagode (TIO)
Šinkovec Bogomir (TIO)
Stojan Suban (Trata — A)
Janez Rus (Trata — A)
Darko Hiti (Trata — C)
Terezija Šraj (Ipko)
Stane Poredoš (Skip)
Ladislav Ribič (Skip)
Jože Lopatič (Skip)
Ivan Zadnikar (Skip)
Stane Špenko (Skip)
Janez Jaklič (DS IKO)
Vlado Markič (DS IKO)
Zvone Štrekelj (DS IKO)
Jože Pulko (TEN-T)
Ivan Kep (Elektromontaža)
Štefan Ošterjaš (Elektromontaža)

Zlato Placho (Elektromontaža)

Jože Širaj (Elektromontaža)
Jože Klančnik (Elektromontaža)

Nikola Bogomolec (Elektromontaža)

Nada Đoršević (Elektromontaža)

Stane Zorec (Elektromontaža)

Alojz Martinc (Elektromontaža)

Peter Kucler (Elektromontaža)

Marjan Terčič (Elektromontaža)

Anton Brčan (Elektromontaža)

Tone Krevs (Elektromontaža)
Jože Vrhovec (Elektromontaža)

Lidija Valant (Klimat)
Jože Pernat (Klimat)

Stanko Zrinski (Blisk)
Olga Temlin (Blisk)

Jože Šebök (Blisk)
Franc Šeruga (Blisk)

Geza Vučak (Blisk)
Ludvik Štefanec (Blisk)

Alojz Pintar (MP Celje)
Adolf Muzelj (MP Celje)

Friderik Sotošek (MP Celje)
Stane Žurman (IP Celje)

Ivan Dobrajc (IP Celje)
Andrej Slapšak (IP Celje)

Majda Skočir (DS Klima)
Anica Vodeb (DS Klima)

Bojan Šefman (DS Izip)
Anica Savič (DS IB)

Anton Marolt (DS SOZD)
Zofija Blažič (DS SOZD)

Geza Krenos (Kmetijska mehan. — Panonija)

Jože Fajs (Kmetijska mehan. — Panonija)

Janez Lapoša (Kmetijska mehan. — Panonija)

Jože Škafar (Kmetijska mehan. — Panonija)

Franc Štefanec (Kmetijska mehaniz. — Panonija)

Jože Novak (Kmetijska mehaniz. — Panonija)

Alojz Švec (Kmetijska mehaniz. — Panonija)

Ivan Čebon (Montaža Koper)

Sonja Jelušič (Montaža Koper)

Anton Franc (Montaža Koper)

Ani Staver — Bonin (Montaža Koper)

Jože Habjan (Montaža Koper)

Jože Habjan (Montaža Koper)

Jakob Piantonij (Montaža Koper)

Franc Cerar (Montaža Koper)

Za uspešno delo na družbenopolitičnem področju

Vojko Rožac (Trata — A)

Janez Kračman (Skip)

Erih Weissenbach (IP Celje)

Za posebne uspehe pri razvijanju tehnologije

Mijo Podrebarac (Trata — A)

Stane Krvin (Klimat)

Viljem Varga (Blisk)

Milan Kugler (MP Celje)

Gracian Krizman (Montaža Koper)

Za posebne uspehe na področju športne dejavnosti

Rudolf Troha (Tio)

Za uspešno delo na področju razvojne dejavnosti

Projektantska skupina (Jurica Zadavec, Ignac Mertik, Branko Benčič, Aleksander Zalaznik — Trata — A)

Avgust Črepinšek (IP Celje)

Za uspešno delovanje na področju samoupravljanja

Janez Čepelnik (Trata — C)

Peter Murgelj (IP Celje)

Za učinkovito reševanje sindikalnih nalog

Cveto Lombar (Skip)

Za uspešno uveljavljanje družbeno ekonomskih načel v poslovanju

Janez Ovsenik (Ten — T)

Za izjemne dosežke pri uresničevanju SLO za SOZD IMP

Ivan Hribar (Klimat)

Za posebne uspehe pri uvajanju sodobnih metod in tehničnih dosežkov

Tine Verhovec (IP Celje)

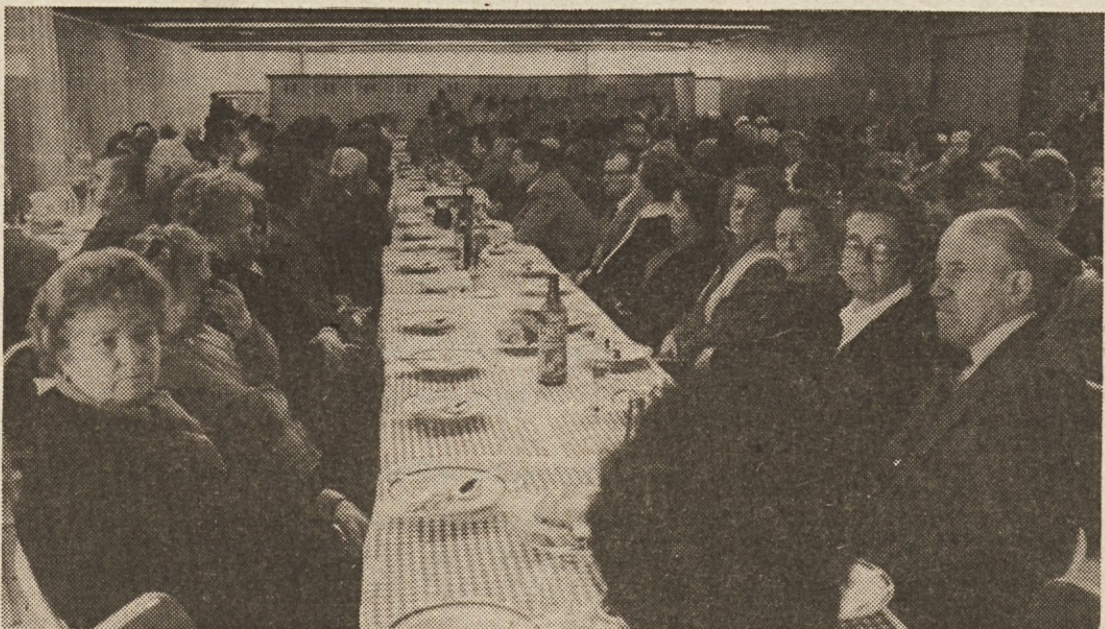
Za dolgoletno uspešno delo pri društvu Ljudske tehnike

Mirko Perkljč (IP Celje)

Za uspešno delo pri planinskem društvu IMP

Marija Jelačič (PD IMP)

Tradicionalno srečanje upokojencev

Spet so se zbrali, 17. decembra, na tradicionalnem srečanju upokojenci naših ljubljanskih tozdov in delovne organizacije Livar. Prišli so, da bi se ponovno srečali s svojimi sodelavci in s tistimi, ki danes nadaljujejo njihovo delo. Letos je bilo srečanje še posebej pristrčno, saj so se ga udeležili res številni vodilni delavci ter predstavniki samoupravnih in političnih organov iz tozdov in delovnih organizacij.

V imenu IMP-jevega koordinacijskega odbora sindikata je udeležence pozdravil Ivan Šuligoj, ki je poudaril: »To je srečanje, ki se ga vsi vsako leto zelo veselimo, ker vemo, da se bomo lahko ponovno pogovorili z vami, s katerimi smo toliko let skupaj delali in ustvarjali naš IMP. Veseli smo, da se teh naših sečanj udeležujete v tako lepem številu, ker to kaže, da imate radi naš IMP, v katerega ste vtakli toliko svoje energije in ustvarjal-

nosti.«
Nato je Šuligoj naše upokojence seznanil z letošnjim poslovanjem IMP-ja in vsi so bili veseli, da so gospodarski rezultati zelo dobri. Na kratko pa je opisal tudi razvojne načrte.

Upokojence je v imenu sozdovega vodstva pozdravil namestnik generalnega direktorja Janez Stanovnik, ki je med drugim dejal: »Vaša številna udeležba kaže, da še vedno živite s kolektivom, kjer ste dosegali uspehe,«

in nadaljeval, da je tudi vsem nam, ki danes delamo v IMP-ju, ljubo, ko čutimo takšno navezanost naših nekdanjih sodelavcev. Podčrtal je tudi, da se zavedamo, da so naši današnji rezultati in načrti za jutri, oprti na temelje, ki so jih postavili naši sodelavci pred 10, 20 ali celo 30 leti.

Na srečanju upokojencev je nastopil ženski pevski zbor IMP pod vodstvom profesorice Mire Cimperc in zapel pet pesmi.

L. J.

Priznanja za 87 IMP-jevcev

Kot vsako leto je tudi letos delavski svet sozda IMP na seji, ki je bila v prvi polovici decembra med drugimi točkami dnevnega reda, obravnaval predlog podelitve priznanj IMP-jevim delavcem za leto 1985, je poročal predsednik sozdovega delavskega sveta Iztok Muniha.

Nato je še povedal, da je predlog pripravila komisija za priznanja pri koordinacijskem odboru sindikata sozda IMP na podlagi predlogov, danih iz osemnajstih tozdov, enovitih DO in delovnih skupnosti.

Letošnja priznanja prejme skupno 87 delavcev oz. delavcev sozda IMP, med njimi je 11 žensk in 76 moških. Na posameznih področjih prejme priznanja naslednje število delavcev oz. delavcev:

— za prizadevno delo 65 delavcev

— za delo na razvojnem področju 5 delavcev

— za delo na področju razvoja tehnologije 5 delavcev

— za delo na družbenopolitičnem področju 3 delavci

— za uspešno delovanje pri razvoju samoupravljanja 2 delavca

— in na ostalih področjih 7 delavcev.

Delegati delavskega sveta na oblikovani predlog niso imeli pripomb, zato je bil tudi sklep o podelitvi letošnjih priznanj sprejet soglasno.

Glasnik je tudi vaš časopis!
Sodelujte!
Telefon uredništva:
(061) 321-043

MONTAŽA KOPER BOGATEJŠA ZA NOVE PROSTORE

Delavec Montaže Koper Jože Jordan je prerezal trak na otvoritvi novih prostorov v Kopru.

Predsednik Promontove delovne skupnosti Miha Šmuc je Koprčanom na otvoritvi izročil grafiko.

Vse poslovne funkcije v eni hiši

Koprška Montaža je 20. decembra odprla obnovljene poslovne prostore in novo zgrajeni prizidek — namenjen za preselitev tehničnega sektorja iz Izole in enote Projektivnega biroja iz najemniških prostorov zasebnih hiš.

Skrbno in lepo pripravljene slovesne otvoritve so se poleg večine Montažinih delavcev udeležili predsednik izvršnega sveta koprške občine Milan Vergan in predsednica občinskega sindikalnega sveta občine Koper Milojka Lahajnar, generalni direktor sozda IMP Franc Kumše, namestnik generalnega direktorja Janez Stanovnik in direktorji ter predstavniki večine IMP-jevih tozov in delovnih organizacij.

Koprski toz je obnovo in dograditev poslovnih prostorov snoval nekaj let, saj tisti, ki smo v IMP-u, vemo, da je bila stara zgradba potrebna obnove in razširitve. V začetku leta 1985 so se lotili gradnje prizidka, kasneje pa še adaptacije stare stavbe tako, da so z vsemi deli zaključili decembra.

Projekte za omenjeno investicijo, ki obsega okoli 1200 kvadratnih metrov površine, je izdelal Invest biro Koper — pri tem se je posebno angažirala inženirska arhitekture Olga Kramar, projekti za instalacije pa so delo IMP-jevega Projektivnega biroja. Glavni izvajalec gradbenih del je

bil koprski Stavbenik. Elektromontaža je montirala vse električne instalacije vključno s telefonsko centralo, druge instalacije pa Montaža Koper. Nadzor pri gradnji je vodil Andrej Pogačar iz IMP-jevega oddelka za investicije. Stol Kamnik pa je dobavil vso opremo.

Denar za investicijo so dali Montaža Koper in Projektivni biro, del pa sta združila tozda OV in Klima montaža.

Za otvoritev je Montaža pripravila priložnostno razstavo o delu in življenju kolektiva od nastanka tozda do današnjih dni.

Kot zanimivost je bil razstavljen zaboj, ki so ga uporabljali še v Toplovodu (leta 1954), orodje iz tistih časov in najstarejši projekti.

Razstava je bila razdeljena na več delov in sicer s fotografijami je bilo prikazano najstarejše obdobje Montaže Koper, prikazano je bilo gibanje zaposlenih delavcev, izvajanje del v tujini in izvajanje pomembnejših objektov v domovini. Posebni del razstave so bile karikature avtorja

IMP-jevca iz Montaže Koper Ivana Omerze. Del razstave se je nanašal tudi na športno področje, na katero so opozorili razstavljeni pokali in plakete. Razstavo, ki bo odprta kakšen mesec, so voljni iz Montaže Koper prenesti tudi v druge IMP-jeve tozde.

Na otvoritvi, kjer je Obalni oktet zapel nekaj pesmi, je najprej spregovoril sozodov generalni direktor Franc Kumše, ki je navzoče seznanil z IMP-jevimi dosežki in načrti za prihodnje. Za njim je govoril Montažin direktor Zorko Cerkenik o delu in življenju v tozdu Montaža od začetka do današnjih dni. Za naprej pa je dejal: »Korak, ki smo ga napravili z združitvijo vseh ključnih funkcij poslovanja na tej lokaciji, je predpogoj, da bo Ulica 15. maja 21. pravi naslov za storitveno dejavnost instalacij v zahodnem delu Slovenije, kar je naš glavni cilj. Z ustrezno kvaliteto in poslovnimi rezultati bomo tudi odločneje prodrli na širše jugoslovansko tržišče in stabilneje v tujino. Za dosego tega cilja pa moramo v ospredje našega poslovanja postaviti potrošnika — uporabnika naših storitev in polno zadovoljitev njegovih potreb.

Le z reševanjem vseh problemov, ki jih ima uporabnik naših storitev

in tudi naročnik na področju instalacij, bomo popolnoma opravičili svoje mesto v družbi in dolgoročno dosegli ustrezen dohodek.

V znak otvoritve sta prerezala vrstico zakonca Jordan Dragica (z nadaljšo delovno dobo v Montaži) in Jože (eden od prvih delavcev Toplovoda — sedanjega IMP na Slovenski obali).

Po otvoritvi pa so v hotelu Žužster, kjer je bilo tudi kosilo za udeležence otvoritve, podelili jubilejna priznanja za 10, 20 in trideset let dela. Priznanja je prejelo 17 delavcev. Dvema delavcema pa so podelili značke občinskega odbora Rdečega križa za krvodajalstvo.

M. P.

Koprčani v karikaturi

Rad bi videl
boljšega
operativca!

Nekateri jedo, da bi živeli.
Jaz živim, da bi jedel!

Edini način da si povečam
dohodek

Ma ošča, me prav

zanima če je dobro
kar sem zmontiral!

Riba je res velika, toda
drugi so ujeli boljše!

Razvoj IMP na Obali

Ob koncu minulega leta je koprška Montaža z dograditvijo in z obnovo dobila novo lepšo zunanjo in notranjo podobo. Medtem, ko pišemo o otvoritvi novega lepote, je prav, da nekaj povemo tudi o tem, kako se je ta toz razvijal od začetka do danes.

1. decembra 1954 je delavski svet Toplovoda ustanovil enoto, ki je bila še v prostorih sedanjega Komunalnega podjetja v Izoli.

Naslednji korak je bil, ko so v takratnem Toplovodu ustanovili obrate in tako so tudi koprsko izpostavo preoblikovali v obrat.

Leta 1958 se je koprška enota preselila v prostore, kjer je sedaj gostilna Pri Danilotu. Tam je bila štiri leta.

Leta 1962 je koprski IMP kupil sedanjo lokacijo in zgradil poslovno stanovanjski objekt za enoto Toplovod Koper. V tej stavbi so bili uprava, tri stanovanja, samski dom in skladišča. Tu je še danes sedež tozda.

1. januarja 1964 po združitvi Toplovoda in Elektrosignala je nastal v Kopru toz pod imenom IMP — CKV Koper. 1. maja isto leto pa je v prostorih novega objekta že začel delati Projektivni biro.

1. januarja 1973 se je v tedanji IMP vključil Simpleks iz Idrije in se je tako razširila dejavnost koprškega IMP-ja na vso zahodno Slovenijo.

Hiter razvoj gospodarstva na obalnem območju in intenzivna rast investicij je narekovala zgraditev novih proizvodnih poslovnih prostorov v Izoli leta 1975.

Z nakupom poslovnih tehničnih prostorov v Novi Gorici v letu 1983 je Koprška Montaža omogočila izboljšanje dela svoje novogoriške enote.

Ob njeni ustanovitvi leta 1954 je postal prvi vodja Toplovodove enote Koper Marjan Pregelj.

V enoti, ki je imela svoje skladišče in skladiščnika, je bilo nekaj vodovodnih monterjev — prvi med njimi, ki so še danes v tozdu Montaža, so bili Vinko Zupan, Jože Jordan, Viljem Kocjan, pa Franc Cerar, ki se je pred kakšnim letom upokojil.

Monterji vodovoda so večinoma stanovali v Izoli. Monterji ogrevalnih naprav in drugih instalacij, ki so prišli na gradbišče iz ljubljanske centrale, so imeli samska stanovanja za čas, ko so delali na obalnih gradbiščih od Valdoltra do Pirana.

Leta 1954 je imel obalni IMP od 10 do 15 zaposlenih. Do leta 1964 je število delavcev naraslo na 60. Leta 1974 je imel koprski IMP 280 zaposlenih, leta 1984 pa že 310 in 30 projektantov. Od leta 1954 do 1984 je omenjeni del IMP-ja opravil 8 milijonov delovnih ur.

Od prvih zametkov do današnjih dni je obalni IMP sprojeval in delal pomembne objekte na omenjenem območju, na širšem jugoslovanskem prostoru in v tujini. Naj jih nekaj naštejemo: **stanovanjska naselja** v Luciji, za gradom Prisoje, Sežana, Ajdovščina, Postojna, Nova Gorica; **industrijske objekte** Tomos, Luka, Lama, Delamaris, Droga, Lipa, Vozila, Cimos, Iskra Šempeter, Konim, Sežana... Anhovo, vrtnice in šole, pa tudi mnoge **hoteške in turistične objekte**.

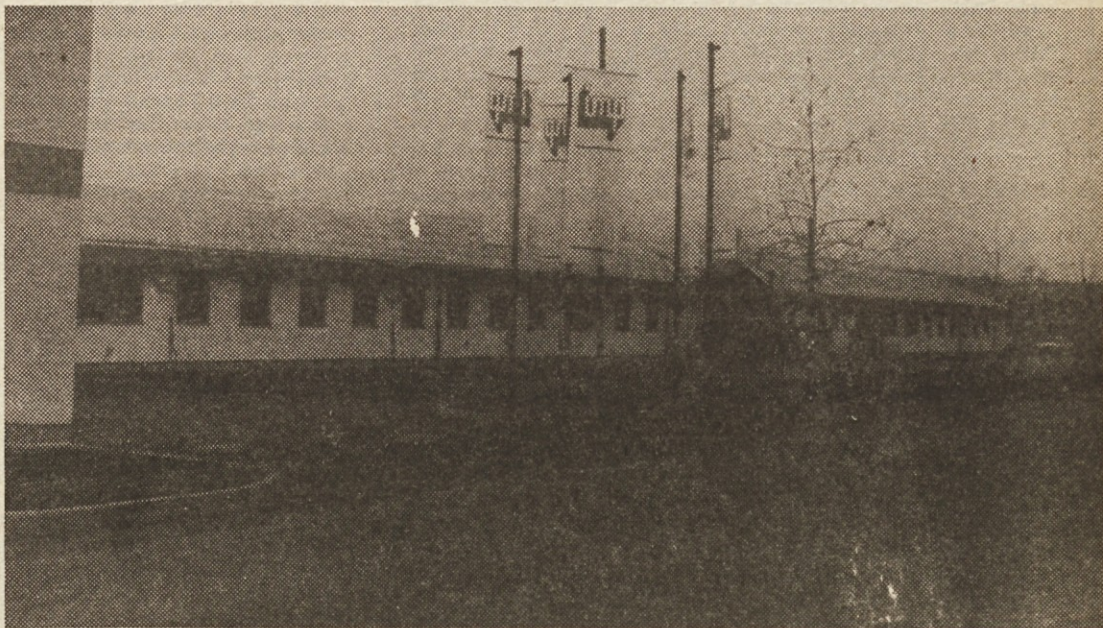
Prvi večji objekt je bil bolnišnica Valdoltra. Tehnično najuspešnejši objekt pa je bil prva faza Tomosa, kjer so delali monterji obalnega IMP-ja od leta 1955 do 1957.

M. P.

Razvoj kolektiva TOZD Montaža Koper

let	1954	1957	1958	1960	1963	1964	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Delovna snov	10	15	20	30	43	60	64	65	66	67	68	69	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85
Število zaposlenih	10	15	20	30	43	60	64	65	66	67	68	69	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85
IMP-ovrat Koper	1963	64	65	66	67	68	69	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
IMP TOZD MK	1978	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103

S tem grafikonom so Koprčani pokazali, kako je rasel njihov toz

Novi objekti Montaže Koper.

Komisija za družbeni standard in stanovanjske zadeve IMP TOZD Montaža Koper objavlja, na podlagi določila 59. in 60. člena Pravilnika o zadovoljevanju stanovanjskih potreb

NATEČAJ

za uveljavljanje pravic na osnovi meril za dodelitev stanovanjskih posojil po uvodoma navedenem pravilniku.

Razpisujemo posojila iz sredstev sklada skupne porabe za koriščenje v letu 1986. Podatki o masi razpeložljivih sredstev bodo objavljeni v »Obvestilih« Promonta in na oglašnih deskah na sedežu TOZD v Kopru in na sedežih enot: v Izoli, N. Gorici in Postojni in to takoj po sprejetju zaključnega računa.

Delavci, ki želijo uveljavljati svoje pravice v tem natečaju, morajo dostaviti prijave v kadrovske službe TOZD M Koper najkasneje 30 dni po tej objavi in to na posebnih obrazcih, ki jih dobijo na sedežu TOZD v Kopru in v enotah: N. Gorica, Postojna in Izola.

Prijave morajo vsebovati:

1. Za nakup stanovanja ali stanovanjske hiše:
 - a) kupoprodajno pogodbo ali potrdilo o rezervaciji
 - b) potrdilo o premoženjskem stanju (dobi se ga na občini stalnega bivališča)
 - c) potrdilo o osebnem dohodku delavčevega zakonca za leto 1985
 - d) dokazilo o namenskem varčevanju.
2. Za gradnjo stanovanjske hiše ali stanovanja:
 - a) gradbeno dovoljenje
 - b) zemljiško-knjižni izpisek

- c) potrdilo o premoženjskem stanju
- d) potrdilo o osebnem dohodku zakonca za leto 1985
- e) dokazilo o namenskem varčevanju.

3. Za adaptacijo ali rekonstrukcijo hiše-stanovanja:
 - a) gradbeno dovoljenje ali potrdilo o priglasitvi del
 - b) dokazilo o lastništvu
 - c) izjavo lastnika stanovanjske hiše ali stanovanja, da dovoli nameravana dela, kadar delavec ni sam lastnik.
 - d) predračun izvedbe del
 - e) potrdilo o premoženjskem stanju
 - f) potrdilo o osebnem dohodku zakonca za leto 1985
 - g) dokazilo o namenskem varčevanju — kadar gre za večja dela.

4. Za nakup stare stanovanjske hiše ali stanovanja:
 - a) pogodbo o nakupu, overovljeno na sodišču z dokazilom o namenski porabi kupnine za novo stanovanjsko enoto
 - b) potrdilo o premoženjskem stanju
 - c) potrdilo o osebnem dohodku zakonca za leto 1985
 - d) dokazilo o namenskem varčevanju

Natečaj se zaključuje 16. februarja 1986. Prijave v tem roku sprejema splošno kadrov. sektor v TOZD na posebnih obrazcih, ki daje tudi dopolnilne informacije. Prijave se lahko vložijo tudi po pošti na naslov temeljne organizacije v Kopru, ulica 15. maja št. 21.

Udeleženci, ki ne bodo predložili zahtevanih dokazil, ne bodo upoštevani.

Predsednik komisije za stanovanjske zadeve in družbeni standard
LOVREČIČ VALERIJA, I. r.

Obrat, v katerem bodo proizvajali elektromotorje za pogon črpalk

Tozd Črpalke gradi v Metliki

V tozdu Trata Črpalke smo po samoupravni reorganizaciji v letu 1982 začeli razmišljati in planirati, da program tozda razširimo z novimi tipi črpalk, kakor tudi, da z lastnim znanjem osvojimo dele črpalk, ki smo jih uvažali.

S tako programsko politiko naj bi tozda Črpalke dobil zaokroženo programsko celoto in čim bolj zmanjšal svojo odvisnost od uvoza raznih črpalčnih podsklopov in delov.

Danes lahko rečemo, da nismo ostali samo pri željah in načrtih, saj smo uspeli pri osvajanju teh komponent. Osvojili smo nove tipe črpalk GNN, razširili smo program drsnih tesnil, osvojili smo nov program potopne črpalke, osvojili smo črpalke posebnih izvedb za ladjedelnstvo in petrokemijo. Več čas samostojnega delovanja tozda Črpalke smo tudi razmišljali in se pripravljali, da se programsko še bolj zaokrožimo. Zato smo v letu 1985 izdelali prve prototipe elektromotorjev EWN 8, ki so za naš tozdo uvozna komponenta.

Omenjene elektromotorje uporabljamo za naše najbolj konjunktorne črpalke na tržišču: VA 25 in VA 32. Vgrajujemo pa jih tudi v potopne črpalke tipa P 20 E, ki jih tudi izvažamo na Češko. Letno ta tozda potrebuje 40 do 50.000 teh elektromotorjev za potrebe proizvodnje, pa tudi servisa.

Da bi zadovoljili vse te potrebe, moramo za uvoz teh elektromotorjev letno odšteti 1.500.000 DM.

Vsa ta dejstva so nas vodila v odločitve, da tak elektromotor osvojimo sami in se tako znebimo ene od največjih uvoznih postavk v tozdu črpalk. Danes že lahko trdimo, da bomo v tem tudi uspeli.

Izdelali smo vso tehnično dokumentacijo, naredili in izvršili meritve na prototipih, izdelali orodne naprave in orodja, naredili in osvojili tehnologijo, določili in že nabavili določene stroje za proizvodnjo.

Pred tem smo naredili tehnično tehnološki elaborat za tovrstno proizvodnjo. Na osnovi tega je skupina za izdelavo ekonomskega elaborata in elaborata o upravičenosti te proizvodnje in investicije za tak program pri tozdu izdelal ekonomski elaborat. Elaborat je pokazal, da je ta naloga za tozda upravičena in pozitivna.

Vrednost investicije skupaj s kupljenimi prostori, njihovo adaptacijo,

strojno opremo, orodji in napravami bo približno 180 do 200 milijonov dinarjev. Omenjeni elaborat je verificirala regionalna komisija za presojo investicij. V tozdu oz. DO IKO smo načrtovali naslednje vire financiranja te investicije in sicer:

- lastna sredstva tozda Črpalke,
- združena sredstva tozda IMP,
- kredit za prekvalifikacijo delavcev na nerazvitem področju.

Moramo omeniti, da se bo proizvodnja elektro motorjev EWN 8 vršila v Metliki. Prostori, kjer se bodo proizvajali elektromotorji, merijo 1.200 kv. metrov. V Metliki smo pridobili novozgrajen objekt v eni etaži z omenjeno površino, ter 12.000 kv. metri.

Omenjeni objekt je bil zgrajen leta 1984 in je bil financiran 50 odstotno od Skupščine občine Metlika in 50 odstotno od Komunalnega podjetja Metlika.

Tozda Črpalke je polovico objekta s pripadajočim zemljiščem odkupil od Komunalnega podjetja Metlika za 365.000.000 dinarjev, medtem ko nam je Skupščina občine Metlika dala svojo polovico brezplačno v naše upravljanje, ter nam tako po-

magala pri razreševanju prostorske stiske. Moram poudariti, da zaradi utesnjenih proizvodnih prostorov na Trati nismo mogli začeti proizvodnje elektromotorjev v Ljubljani.

Organizacijska oblika omenjene proizvodnje v Metliki bo obrat elektromotorjev v sklopu tozda Črpalke. V Metliki bo izključno le proizvodnja, v Ljubljani na sedežu tozda pa bodo ostala tehnologija, razvoj in nabava za omenjeno proizvodnjo.

Omenjeni elektromotorji so specialni elektromotorji, izključno prilagojeni samo za črpalke, ki jih izdeluje naš tozda in jih ne bo možno prodajati kot samostojni izdelek.

V prvi fazi bomo v Metliki zaposlili 24 proizvodnih delavcev, od tega 11 žensk. Kvalifikacijska struktura: vodja proizvodnje bo inž. strojništva, ostali pa visokokvalificirani, kvalificirani in priučeni delavci.

V Metliki zdaj teče adaptacija omenjenih proizvodnih prostorov. Začetek poizkusne proizvodnje oziroma otvoritev novega obrata predvidevamo koncem prvega kvartala letošnjega leta.

Direktor tozda Trata Črpalke
JOSIP KOLARIČ

Tozda Trata Črpalke je v decembru poslal prvo pošiljko črpalk tipa P 20 E v izvoz na češko tržišče. Te črpalke so namenjene za praznenje in izsuševanje izkopov, jaškov, kleti in prečrpavanje bazenov in rezervoarjev. Uporabljajo pa se tudi za orečrpanje ne preveč umazane vode.

Črpalke so s češkoslovaškim partnerjem sklenili pogodbo za izvoz 2000 črpalk v letu 1985 in za približno 8000 črpalk v letu 1986. Izvoz črpalk v letu 1985 je Trati prinesel 10.200 klirinških dolarjev.

Črpalke je oktobra testiral češki državni inštitut za črpalke.

Trata je črpalke izdelala iz domačih materialov z izjemo specialnega priljučnega kabla, ki so ga uvozili iz Zvezne republike Nemčije.

Poslovni odnosi med tozdom Trata Črpalke in Češko so vezani za daljše obdobje ne le za izvoz omenjenih črpalk, ki so finančno zelo zanimive. Zato tozda Črpalke veliko obeta od poslovnih odnosov v čeških poslovnih partnerjih. Na sliki: Proizvodnja potopnih črpalk.

POGOVOR Z VODJI PREDSTAVNIŠTEV

Naše oči in ušesa na jugoslovanskem trgu

Redko se zgodi, da ima novinar možnost srečati vse šefe IMP-jevih predstavništev po Jugoslaviji na enem mestu. Taka priložnost se mi je ponudila decembra in seveda sem jih vprašal, s kakšnimi problemi se srečujejo pri svojem delu in kaj bi morali v IMP-ju narediti, da bi okrepili svojo prisotnost v drugih republikah. Vsekakor pomembno vprašanje v časih, ko je povpraševanje po naših izdelkih omejeno in vsekakor pravi sobesedniki: tisti, ki najbolj poznajo razmere na terenu.

Koga briga IMP-jev imidž?

Ko smo se pripravljali na pogovor, je vodja zagrebškega predstavništva Višnja Manestar napisala tudi naslednjo misel, ki se mi zdi pomembna:

»Kot stara IMP-jevka vidim, da smo imeli zadnja leta slabo kadrovsko politiko. Prišli so novi ljudje, ali pa izplavali na površje tudi nespodobni in vsi skupaj se ne najdemo v pogojih težke prodaje. Komercialisti se ne znajo obnašati. Pri stranki obrekujejo svoj tozda in vse druge tozde. Dajejo nesprejemljiva opravčila za svoje kike in nimajo osnov poslovnemu človeku primerne obnašanja. Nihče več ne pazi na imidž IMP-ja, ne neguje kupca, ne čuti odgovornosti. Obenem nam razvoj stoji, nekateri pa uspevajo na račun visokih cen. Toda bojim se, da ne bo več dolgo tako. Šestnajst let sem v IMP-ju, bila sem ponosna, da sem delavka IMP-ja, zdaj pa me je vse večkrat sram.«

Za začetek splošen vtis. Pogovor je pokazal, da so se predstavniki kar nekaj let počutili odrinjene — precej upravičeno so imeli vtis, da se nihče ne zmenja zanje. V zadnjih letih so se razmere začele izboljševati. Od ustanovitve Marketinga v tem tozdu izpolnjujejo tudi organizacijo dela predstavništev, še bolj pomembno pa je, da se tudi delovne organizacije bolj poglobljajo v probleme predstavnikov. Tako so predstavniki v zadnjih letih obiskali precej IMP-jevih tovarn in se podrobno seznanili s proizvodnimi programi ter razvojnimi načrti. Tudi vsakdanji stiki postajajo bolj bogati in ne omejeni le na nujna sporočila. Vsekakor pomembno, saj predstavnik ne more zastopati IMP-ja, če ga pozna le po cenikih, katalogih in teleksnih naročilih.

Zdaj pa preberimo, kaj so nam povedali naši šefi s terena!

VIŠNJA MANESTAR, vodja predstavništva Zagreb: »Ne morem mimo tega, da smo predstavniki preživeli precej let polemik, ko ni bil do-

volj jasno opredeljen način dela. Imeli smo dolgotrajne debate, ali bomo v predstavništvih pisali zaključnice ali jih ne bomo, pa debate, ali sploh kaj delamo, ali ne — in podobno. Z eno besedo: Zaradi različnih okoliščin so se predstavništva v IMP-ju neustrezno obravnavala, kar je trajalo precej dolgo — kar približno 8 let, odkar je bil ustanovljen tozda Inženiring, v katerega so bila vključena tudi predstavništva.

Če zdaj spregovorim o delu zagrebškega predstavništva, lahko trdim, da smo imeli vsa ta leta razmeroma dobro prodajo, kar smo dosegli z minimalnimi potovanji. Rekla bi, da smo živeli od minulega dela, saj je bila SR Hrvaška v prejšnjem obdobju zelo dobro obdelana in to nam je omogočilo razmeroma dobre uspehe v obliki sklenjenih poslov.

Mislím pa, da se s tem ne smemo zadovoljiti. Moja vizija prihodnosti je, da rečem na kratko: Pozabimo, kaj je bilo in vpeljimo spet kvalitetno obdelavo tržišča. Zato pa seveda potrebujemo nekaj pogojev: Na prvem mestu seveda dobro tehnično dokumentacijo, tozdi nam morajo dati čim več informacij o novostih in svojem poslovanju in predvsem nam morajo zaupati, pa slediti našim sugestijam, saj smo mi tisti, ki jim dajemo informacije, kako tržišče sprejema naše izdelke.

Zdaj je čas, da izkoristimo velike možnosti IMP-ja kot najkompletnejšega proizvajalca instalcijske opreme v Jugoslaviji, kajti IMP to nedvomno je. Seveda pa morajo tozdi nas, predstavnike, spremljati s potrebnim zaupanjem. Predstavniki jim pošiljamo mnoge podatke o objekti, ki se načrtujejo in izvajajo. Iz tega lahko tozdi dobijo zelo koristne podatke za načrtovanje svoje proizvodnje, pa tudi sugestije, kje in kako lahko svoje proizvode izboljšajo.

TONI UKAJDARI, vodja predstavništva Skopje: »Če primerjamo IMP z organizmom, potem so predstavništva njegove oči, ušesa, tip — skratka čutila. Čim boljše signale dajejo ta čutila, tem ustrežnejše se bo organizem razvijal, zato je pomembno, kako ta čutila negujemo. Žal moram reči, da mi po večini doslej nismo občutili prave podpore IMP-jevih ozvod. Osebnost se počutim, da smo predstavniki pastorki.

Da bi bolje delali, prosim v imenu predstavništva za Makedonijo, da se nam omogoči opremiti z zadostnim številom ljudi in drugimi potrebnimi tehničnimi možnostmi. Predvsem pa nas morajo delovne organizacije opremiti z informacijami in nam dati tudi drugo pomoč. V praksi se ta pomoč zreducira na bedne pro-

Šefi predstavništev — z leve na desno, od zgoraj navzdol: Zahir Mulaosmanović, Toni Ukajdari, Višnja Manestar, Čiro Vušanović, Vlatka Bilić, Lovro Tvrđić, Ljubiša Jocić.

Naše črne pike

Šefi predstavništev so tudi dali oceno, kje so šibke točke pri IMP-jevi prodaji. Strnil jih bom v naslednje črne pike:

- Cene — večinoma smo precej dražji od drugih jugoslovanskih proizvajalcev — velja seveda za izdelke, kjer imamo konkurenco.

- Kvaliteta — boljša kvaliteta seveda omogoča, da prodajamo tudi po višjih cenah od konkurence; toda tudi kvaliteta nekaterih naših izdelkov v zadnjem času pada — po drugi strani pa konkurenca napreduje.

- Pogoji prodaje: Nekateri komercialne službe proizvoznih tozodov dajejo veljavnost cen posameznih proizvodov na dan dobave, druge pa so skrajšale opcijo za ponudbe na deset ali celo sedem dni. Saj kupci razumejo, da se ob visoki inflaciji cene pogosto spreminjajo, a da velja cena ponudbe samo sedem dni, je le premalo — še zlasti, ker konkurenca nudi daljše opcije in nasploh boljše prodajne pogoje.

- Servis — nenormalno dolgi roki in slabo založen z rezervnimi deli je tudi velika ovira za prodajo.

spektne materiale in povratne informacije.

ZAKIR MULAOSMANOVIĆ, vodja predstavništva Sarajevo: »Ja mislim, da smo predstavniki z organiziranjem Marketinga dobili status, saj smo bili prej res preveč ob strani, da ne rečem nekakšno levo krilo. Se ne tako dolgo nazaj nas ni nihče poslušal, nihče nas ni nič vprašal, naš predlogov niso upoštevali in celo preko pisnih poročil se je kar mimogrede poslušalo. Povem vam, da še danes poročila kar težko pišem ravno zaradi teh slabih izkušenj.

Delo predstavništev bomo izboljšali predvsem s tem, če bomo okrepili akvizicijo na terenu. Uvesti moramo pravilo, da IMP organizira na vsakem območju vsaj dvakrat letno seminar za projektante, montažne organizacije in v posebni obliki tudi trgovce, na katerem bomo predstavili novost iz naše proizvodnje. Servis je tudi dvigniti kvaliteto servisa, ki je stalna tema pripomb in je postal rakasta rana celotnega sistema.

Želim tudi, da bi se čim manj varjali z administracijo, s pisanjem preštevilnih poročil in zaključnic, kar nam bo pustilo več časa za delo na terenu. Uspešni bomo, če bomo predstavniki organizatorji prodaje, ne trgovski potniki. Želim pa tudi, da oziroma razmisli tudi o možnosti govorov s konkurenčnimi proizvajalci opreme na določenem območju. BiH bi imeli takšno možnost pri Unioninvestom in Energoinvestom pri proizvodnji klimatske in električne opreme. Če bi premislili, bi lahko našli skupen jezik in prišli do govorov v obojestransko korist.

Predstavništva je treba opremiti

Tozda Marketing načrtuje v letošnjem letu precejšnjo okrepitev predstavniške mreže po Jugoslaviji. To so dali v svoj plan za leto 1986 in kot ponavadi so bolj zbudili v oči povečani stroški kot pa namen, za kaj naj bi ta denar porabili. Toda bistveno je, kam denar vlagamo. V vse plane že nekaj let pišemo, da moramo okrepiti svojo prisotnost na trgu in nedvomno je res, da so predstavništva tista naša čutila, preko katerih smo prisotni v Jugoslaviji, kot je rekel Toni Ukajdari v zgornjem pogovoru.

Kaj bodo naredili novega v predstavniški mreži, je povedal inž. Silvo Bandel, ki v Marketingu vodi Sektor domače prodaje: »Naš cilj je, da letos posodobimo predstavništva. Opremiti jih želimo s telefoni, teleksi, avtomobili in zamenjati izrabljeno pohištvo. V Beogradu moramo kupiti dodatno še en avto za potrebe delavcev iz drugih IMP-jevih organizacij, ki vse pogosteje prihajajo v glavno mesto po službenih opravkih.

V Titogradu smo zakupili poslovne prostore s površino 70 kv. metrov, ki so v stavbi, končani do pete gradbene faze. Te prostore želimo letos usposobiti za delo predstavništva.

Za splitsko podružnico predstavništva Zagreb imamo rezerviran lokal s 24 kv. metri, kjer bodo gradbena dela končana letos. Tudi te poslovne prostore bo treba opremiti letos.

Pogovarjamo se tudi, da bi odprli podružnico v Prištini, ki bi bila enota skopskega predstavništva. Imamo že tudi človeka, ki bi prevzel to delo. Mislím, da mora ta podružnica čim prej začeti z delom, saj se na Kosovu precej gradi, to tržišče je odprto za izvajalce iz drugih republik, zato ni dopustno, da ga IMP ne pokriva.

Iščemo tudi prostore, ki bi nam omogočili okrepitev niške podružnice beogradskega predstavništva. V Nišu namreč nimamo svojih prostorov, pač pa dela predstavnik iz svojega stanovanja.

V letu 1987, morda pa že letos, se bomo skušali dogovoriti s Tehnomontom za uporabo njihovih prostorov v Novem Sadu, da bi tam nastanili še enega človeka.

(Začela sva s prostori, telefoni, pohištvo. Dejstvo je, da mnogi naši predstavniki nimajo niti najosnovnejših delovnih pogojev. Tako se mi je v pogovoru s predstavnikom Lovro Tvrđić iz Splita potožilo: »Delam iz stanovanja, v katerem imam tudi skladišče rezervnih delov za servis, tako da sem povsem utesnjen. Ponudbe mi piše žena na svoj pisalni stroj...« (Ali smo res kar zadovoljni, da človek, ki predstavlja našo pomembno, razvijajočo se firmo, dela v takih pogojih?)

Seveda pa imajo v Marketingu tudi še druge načrte. »Predstavništva moramo tudi številčno povečati. Novi ljudje so nam potrebni, da bomo intenzivne prisotni na trgu in sicer ne samo v projektivnih birojih, pač pa tudi v industrijskih organizacijah, saj ugotavljamo, da je vedno več rekonstrukcij raznih tovarn, kjer bi mi lahko prodajali svoje izdelke ali pridobili delo. Več ljudi v

L. J.

Nadaljevanje na 7. strani

Po referendumu v OV-ju

Kaj si Ovejevci obetajo od izločitve iz Promonta?

Delavci tozda Ogrevanje vodovodov so na referendumu 19. decembra z veliko večino glasov sprejeli odločitev, da se tozdi izloči iz Promonta in se organizira kot enovita delovna organizacija. O vzhodih tega sklepa in o tem, kaj si Ovejevci obetajo od drugačne organizacije, sem se pogovarjal z direktorjem Ovejevega tozda Janezom Jernejem in predsednikom tozdevega delavskega sveta Antonom Mehletem.

Janez Jerneje je najprej spomnil, da je že septembra v gradivu »Predlog za ustanovitev EDO — OV — IMP« pisno razložil, zakaj se predlaga reorganizacija Ovejeve v enovito delovno organizacijo.

V zgornji obliki je bistvene stvari takole povzel:

»V osnutku maja pripravljenih Smernic za srednjeročni plan sozda 1986—1990 se je že tretjič pojavil predlog, da se v sestavi delovne organizacije Promont vključi tozdi Dvigalo. Prvič se je ta predlog pojavil leta 1981, potem čez par let še enkrat in lani torej že tretjič. Moram reči, da v delovni organizaciji Promont nismo imeli enotnega stališča do tega predloga. Vodstvo delovne organizacije se je za vključitev ogrevalov, Ovejevci smo temu vedno nasprotovali, ker menimo, da tozdi Dvigalo po vsebini in konceptu svojega dela ne spada v takšno delovno organizacijo, kot je bila Promont.«

Predlog za vključitev Dvigala v Promont je bil torej tisti sprožilec, ki je sprožil akcijo za izločitev Oveje iz Promonta, saj je Jerneje dejal: »V Oveju smo smatrali, da je delovna organizacija tista oblika, skozi katero bi bili možni še nadaljnji poskusi, da bi to zamisel vendarle uresničili. Je pa poudaril, da tega predloga ne smatra le za povod, pač pa ob enem tudi za enega od vzrokov, saj gre v osnovi za različne poglede na organiziranost delovne organizacije.

Nato je utemeljil, zakaj so se odločili za enovito delovno organizacijo: »V osnutku Smernic smo videli, da se v sozdu predvideva razgraditev treh delovnih organizacij (Emond, Iko, in Izp.« To so torej razumeli, kot da postaja načelo enovitosti delovnih organizacij normalen princip organiziranosti v IMP-ju.

Nato je prišel na druge vzroke,

lahko bi jim rekli na notranje vzroke, to je na pripombe, ki jih je imel tozdi OV na delovanje delovne organizacije Promont ter posameznih služb njene delovne skupnosti.

»Namen delovne organizacije, kot smo ga opredelili leta 1978 ob ustanovitvi, ni bil dosežen,« je začel Jerneje. »Naj spomnim, da sta v Promontu poleg Oveje še tozda Klima montaža in Montaža Koper ter posebna enota samski domovi. Že v dosedanjih organiziranosti je bil kopirski tozdi s Promontom zelo šibko povezan. Povezan je bil praktično le preko glavnega direktorja in delno še planske službe. Sicer pa ima ta tozdi vse svoje službe in je praktično že enovita delovna organizacija, Promontova delovna skupnost skupnih služb pa v resnici opravlja naloge le za tozda OV in Klima montažo.«

Imeli pa so Ovejevci tudi mnogo kritik na račun ne dovolj dobrega dela posameznih služb delovne skupnosti. Tako so na primer kadrovske službi očitali, da ne vodi dobre kadrovske politike in dovoljuje odhajanje dobrih delavcev ter da je nasploh premalo vključena v dnevno dogajanje in tozdu; finančno računovodsko službo krivijo za ne dovolj dobro izterjavo; še največ očitkov pa so imeli na delo prodaje, češ da ni dovolj povezana s tozdom in tudi ne vedno dovolj angažirana, pa so zato občasna pomanjkanja dela tudi posledica subjektivne krivde. Od skupnih služb torej ni bila kritizirana le planska.

Pri tem je Jerneje opozoril, da te pripombe niso bile prvič izrečene ob pobudi za izločitev, pač pa so na te probleme opozorili že večkrat prej. Dvakrat so na primer ob koncu leta razčlenili vse svoje pripombe na rovaš prodajne službe in tudi dali predloge, kaj naj bi ukrenili.

Bolj splošne pripombe pa so še po Jernejevih besedah: »V Promontu niso zaživila skupna vlaganja, prav tako ne skupen razvoj. In, čeprav o tem nismo dosti govorili, je problematična tudi svobodna menjava dela. Vem, da je ta verjetno povsod problem,« je rekel Jerneje, »toda mi smo mislili, da pri nas ni dobro urejena: Namreč nismo natančno vedeli, kaj pravzaprav dobimo za svoje prispevke.«

Pripomba Oveja na rovaš delovne skupnosti je torej kar dolg spisek. Kljub vsem pripombam pa je treba reči, da Promont vsa ta leta ni delal slabo. Kritike so bile, protiparagumi tudi, a vse to se je razreševalo normalno brez nekih velikih konfliktov. To sta potrdila tudi direktor Oveja in predsednik delavskega sveta Anton Mehle, ki pa je dodal: »Vendarle so bile tudi določene konfliktna situacije: Na primer, ko so delegati na seji našega delavskega sveta terjali pojasnilo, zakaj skupne službe razpolagajo z več denarja kot tozdi, ki je imel takrat več prispevkov.«

Glavni direktor Promonta Samo Poljanšek je na začetku omenjeno pisno obrazložitev pobude za ustanovitev enovite delovne organizacije OV odgovoril oktobra s 26-strani dolgim pisnim gradivom, v katerem polemizira z očitki na račun delovne skupnosti. S primerjalnimi podatki je pokazal, da Promontove skupne službe sploh niso tako drage, številne in neučinkovite, kot trdijo v Oveju. Napisal je tudi, da bo imela po njegovi oceni predlagana reorganizacija tudi slabe učinke — da bo podražila uvajanje računalniškega poslovanja, da bo razdrobila strokovni potencial in povečala število neproduktivne režije in da bo terjala spremembe v obveznostih tozdi Inženiring.

Toda v Oveju teh odgovorov niso sprejeli in odločitev o izločitvi iz Promonta je bila sprejeta na referendumu. O tem torej nisem več spraševal. Pomembno je, kaj bo v prihodnosti. Kaj si OV obeta od organizacijske spremembe, kakšne

nove kvalitete pričakuje?

Janez Jerneje je odgovoril: »V novi organiziranosti si obetamo predvsem zelo tesno povezanost prodajne in operativne službe, kar je zelo pomembno že pri zbiranju podatkov o poslih in še posebej pri izvajanju, na primer, da pri podražitvah ali dodatnih delih ne prihaja do zamud pri oblikovanju predračunov oziroma pogodb. Tudi pri obračunu situaciji je potrebna zelo tesna povezanost obračunske službe in operativne, saj sicer dobivamo plačila z zamudami.«

Mislimo, da bo pri tovariših, ki bodo prišli v tozdi iz skupnih služb, nastal večji občutek povezanosti, navsezadnje bo tudi njihov osebni dohodek bolj neposredno odvisen od dohodka, ki ga bo ustvaril tozdi. Konec bo delitve tozdi — skupne službe, mi — v. Ne bo več prekanja, kaj je naše in kaj vaše delo, pač pa skupen cilj in zavest, da je treba nalogo dobro opraviti v skupno korist.

Če pogledam nazaj na vlogo delovne organizacije, je bila v bistvu vmesna stopnja pri prenašanju informacij s sozda v tozdi. Toda pri bistvenih odločitvah — npr. združevanju denarja, pridobivanju in izvajanju del preko Inženiringa so bile že doslej vse akcije neposredne. Tudi z novo organiziranostjo ne bo nobenih bistvenih sprememb.«

Pa vendar, tista v Srednjeročnih smernicah predlagana varianta z vključitvijo Dvigala v Promont ima tudi svoje prednosti. Stavbi sta druga poleg druge, nobenega dvoma ni, da bi z združitvijo in pametno organizacijo lahko prihranili precej denarja pri njunem vzdrževanju in režiji. Mar ni tako?

Jerneje: »Res je, a treba je gledati celovito: dobro in slabo. Če se dva združujeta, moramo pogledati njun interes. Kaj pridobi eden in kaj drugi?

Zame je osnovno vprašanje, kaj bi takšna združitev pomenila za poslovanje. Kaj bi lahko pridobili mi in kaj Dvigalo, ko pa imamo povsem različno tehnologijo dela in postopke pri pridobivanju posla? Pravijo nam: oboji se srečate na objektih, kjer delate. Pa to ni res! V resnici mi na objektih z Dvigalovimi delavci ne pridemo nikoli skupaj tudi tam, kjer dvigala so.

Pač pa imamo veliko skupnega z Elektromontažo in Klimo montažo. Zato je tudi bil naš prvi predlog povezava s tema tozdoma in ustanovitev močne montažne delovne organizacije in ni nam jasno, zakaj tega ni možno narediti. Ne glede na to, kar se je zgodilo, menim, da moramo še delati na tej ideji. Z elektromonterji in klimarji smo zares povezani, z njimi dejansko ustvarjamo skupni prihodek. To, kar mi v IMP-ju imenujem skupni prihodek, je po mojem sicer samo ime in nima pravih elementov skupnega prihodka. Toda v enotni montažni delovni organizaciji bi bilo povsem drugače.«

Zakaj? »V praksi je pogosto tako, da Inženiring sklepa pogodbe in to pogodbe na ključ — pri čemer je osnova le idejni projekt ali popis. Seveda potem tudi montažni tozdi podpisujejo pogodbe, ne da bi sploh lahko vedeli, kaj posel prinaša. Samo po naključju je takšna pogodba lahko sklenjena za vse branje enako dobro — v praksi je največkrat za ene boljše, za druge slabše, če ni za vse slaba. Odgovornost za poslovni rezultat pa vedno nosi tozdi. Če pa bi bil posel sklenjen z eno montažno delovno organizacijo, ki bi pokrila vse vrste montaže, bi bilo povsem drugače: V taki obliki organiziranosti bi šele imeli možnost, da bi uveljavili skupno tveganje in poštena merila za delite dobička.«

Rekli ste: Povezati bi se morali s Klimo montažo in z Elektromontažo. Toda ali ne odpira predlog povezave z Dvigalom tudi določenih perspektiv za to povezavo. Z združitvijo obeh kompleksov bi nastal zaokrožen prostor in z določenimi dodatnimi gradnjami bi lahko naredili tudi skladišča, delavnice in vse drugo, kar potrebuje takšna delovna organizacija. Prepričan sem, da tudi Ovejevci vidijo to možnost, a ocenjujejo povsem negativno in jo odločno odklanjajo. Zato se vprašam, ali so izjave npr. o želji po tesnejši povezavi s Klimo montažo iskrene, če jih spremlja tak odpor, da bi si delili prostor? In navsezadnje, ali je prav, da si delavci kot gruntarji lastijo neko zemljo, ali pa pisarniške prostore, ali pa delavnico, če pa je očitno, da bi ta prostor lahko bolj smotno izkoristili.«

Janez Jerneje je priznal, da so Ovejevci — predvsem tisti, ki so v hiši petnajst in več let — občutljivi do svojih prostorov v Čmucih in je to tudi pojasnil: »Monterji, zlasti starejši, se še zelo dobro spominjajo kakšne nemogoče delovne razmere so imeli za časa Toplovoda. Še je živ spomin na barake na Črtomirovi in Metelkovi. Spomnijo se tudi, da so

bili po združitvi z Elektrosignalom zgrajeni na Trati prostori, kjer so tudi monterji dobili skladišče. Prav tako pa se spominjo, da so morali te prostore izprazniti, ko je v času konjunktura na Trati zacvetela proizvodnja. Preselili so se na Vojkovo. A tudi Vojkova je zaradi razvoja opreme za klimatizacijo in drugih vej proizvodnje kmalu postala pretesna. Ko smo prišli na Vojkovo, so nam dodelili točno določen prostor v hali in ob njej, potem so nam ga pa vsako leto manjšali. In vedno so nam govorili: »Vi imate manj vredne materiale kot mi, vi ste lahko na prostem...« — enkrat zaradi pločevine, drugič zaradi elektromonterjev.

In spet ni bilo mogoče najti druge boljše rešitve, kot da se OV seli — tako smo začeli zidati v Čmucih. Začel je tozdi OV v času, ko je bil IMP še delovna organizacija. Potem je nastala sestavljena organizacija in med gradnjo smo upravno stavbo povišali še za eno nadstropje, da smo dobili prostor za delovno skupnost Promonta. Promont je imel ob ustanovitvi dva tozda — OV in Montažo Koper, medtem ko je bila Klima

montaža čisto na začetku v delovni organizaciji Klimat.

No, leta 1979 smo se preselili in izpolnjena je bila dolgotrajna želja naših monterjev, da imamo kolikor toliko dobre prostore vsaj za 20 let — in predvsem prostore, iz katerih nas ne bo nihče več izganjal. Zato smo proti kombinaciji z Dvigalom in Klimo montažo, kajti nemogoče je v iste prostore stisniti OV in Klimo montažo.«

Toliko o zgodovini Ovejevih selitev. Verjetno so tudi opomini na ta razvoj — vsaj pri nekaterih — imeli vlogo pri decembrski odločitvi.

Vsekakor je predsednik Ovejevega delavskega sveta Anton Mehle zatrdil, da so na delavskem svetu, pa na organih družbenopolitičnih organizacij, pa na zborih delavcev predlog temeljito obravnavali. Priznal je tudi, da odločitev ni bila lahka, meni pa, da se je do tega vprašanja vsak član kolektiva opredelil. In precejšnjo večino jih je bila za izločitev Oveje iz Promonta, kar bo potegnilo za sabo tudi popolno reorganizacijo te delovne organizacije.

LOJZE JAVORNIK

PLANINSKE NOVICE

Članarina za Planinsko društvo je 500 dinarjev

10. januarja je bil občni zbor Planinskega društva IMP. Mi smo morali oddati gradivo v tiskarno že prej, tako da bomo z občnega zbora, ki je obravnaval poročilo o opravljenem delu in sprejel delovni program za leto 1986, poročali v naslednji številki. V tem zapisu objavljamo le nove planinske članarine s prošnjo, naj jo planinci čim prej vplačajo pri poverjenikih svojih tozdi.

V letu 1985 bodo člani plačali za članstvo v PD IMP 500 dinarjev, mladinci od 27. leta 250 in pionirji do 14 leta 100 dinarjev. V primerjavi s lanskim letom so se članarine povečale za dve tretjini, torej manj, kot so v tem času skočile cene nasploh. Upravni odbor se je pri tem predlogu držal priporočila Planinske zveze Slovenije o višini članarine, le pionirji bodo kot lani — plačevali v našem društvu več, kot je predlagala Planinska zveza — in sicer za konkretno za 20 dinarjev več.

Pri tem naj spomnim, da ostane v društveni blagajni le del zbrane članarine — in sicer od članske 225, mladinske 155 in pionirske 40 dinarjev. Ostalo pošlje Društvo Planinski zvezi Slovenije in Zavarovalni skupnosti Triglav. S plačilom članarine torej član prispeva tudi nekaj denarja za delovanje Planinske zveze, to je naše najmožnejše tehnokulturne organizacije, obenem pa plača premijo za kolektivno zavarovanje v primeru nesreče na izletu v hribe. Prvo je gotovo družbeno pomembno, drugo pa koristno za vsakogar.

In še enkrat: Upravni odbor prosi vse planince, naj članarino čim prej poravnajo! Tako se namreč zbira kar pomemben del denarja za delovanje Društva, obenem pa upravni odbor name-rava uvesti točno evidenco članov, kar bo tudi prispevalo k

boljše delu. Tu pa nam morate pomagati vi, planinci, s tem da čim hitreje plačate članarino in tako pokažete, da boste sodelovali v Društvu. Vabljeni seveda tudi vsi, ki še niste člani Društva, pa vas privlačijo lepote gora!

L. J.

Planinci vabijo

25. januarja in 8. februarja po Badjurovi poti

Planinsko društvo IMP je letos uvrstilo v svoj koledar pohodov Badjurovo pot po Zasavskih hribih, ki jo bomo obdelali v štirih etapah pozimi in spomladi. Pot poteka po ozemlju občin Litija, Grosuplje, Moste-Polje in Domžale.

Prvič bomo šli na to pot v soboto 25. januarja 1986 in sicer od Laz na Murovico, Zagorico, Cizelj, preko Sv. Miklavža do Jevnice. Zbor je ob 6. uri pod uro na Železniški postaji. Z vlakom ob 6.30 se bomo odpeljali do Laz. Pot sicer ni zahtevna, saj ni na njej nobenih večjih vzponov, toda upoštevajte, da smo še v zimi! Zato se primerno obujite, nadenite si gamaše, pa tudi palica ne bo odveč! Izlet bosta vodila Robert Kastelic in Jure Novak, ki bosta imela s seboj knjižice, da jih boste napolnili z žigi.

V soboto, 8. februarja pa vas bo Zdravko Nastran popeljal po drugi etapi Badjurove poti od Litije, čez Smartno, na Bogenšperk in Javorje. Zbor je prav tako ob 6. uri pod uro na Železniški postaji. Z vlakom ob 6.30 se bomo peljali do Litije. Ta etapa pomeni v letnih razmerah 4. ure lahke hoje, pozimi pa seveda nekoliko več. Še enkrat torej opozorilo na primerno obutev!

Vabljeni!

22. februarja tradicionalni pohod na Stol

Planinsko društvo IMP se bo tudi letos udeležilo tradicionalnega zimskega pohoda na Stol v soboto, 22. februarja. Če se želite udeležiti te velike slovenske planinske manifestacije, se nam pridružite! Zbrali se bomo jutraj ob 4. uri pod uro na ljubljanski Železniški postaji.

Za vse, ki se nameravate udeležiti zimskega pohoda na Stol pa še pomembno opozorilo: To je težak pohod, zato je obvezna zimska oprema — se pravi topla oblačila, dobri čevlji, smučarske palice.

Našo skupino bo vodil na Stol Marjan Požar.

L. J.

Nadaljevanje pogovora s 6. strani.

CIRO VUŠANOVIČ, vodja predstavništva Titograd: »Jaz menim, da je IMP dobra firma, in vesel sem, da delam v njem. V petih letih, kar sem pri IMP-ju, smo imeli precej uspeha in, ker bo Titograjsko predstavništvo v letu 1986 dobilo potrebna sredstva za delo, pričakujem, da bo še boljše. Mi se nismo bavili z nobenim administrativnim delom in tega tudi ni nihče zahteval od nas. V glavnem je naše delo akvizicija, obdelava trga, spremljanje delovnih načrtov na objektih in pošiljanje pravočasnih informacij na pravo mesto — in tako tudi uspeh ni izostal.

Da bi lahko bolje prodajali, bi IMP

ZAHVALE

Ob smrti svoje mame se zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz centralne kuhinje ter OOS Emondove delovne skupnosti za darovano cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na zadnji poti.

KATI KLENOVŠEK

Ob boleči izgubi svoje mame, se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem za izraze sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

VILJEM SEMOLIČ

Osnovni organizaciji sindikata in sodelavcem iz tozda Elektromontaže se ob izgubi drage mame iskreno zahvaljujem za izraze sožalja, darovano cvetje ter spremstvo na njeni zadnji poti.

JANEZ GRČAR

Ob smrti očeta se zahvaljujem osnovni organizaciji sindikata delovne skupnosti DO Iko za darovani venec. Še posebej se zahvaljujem vsem, ki so očeta poznali in vsem družinskim prijateljem za tople besede sožalja.

ZVONE ŠTREKELJ

Ob boleči izgubi moje drage mame Marije Čad se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem Promonta, posebno sodelavki Jožici Žagar za izraze sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

MARJETA HOČEVAR

predvsem potreboval kvaliteten katalog. Strinjam se tudi s tistimi kolegi, ki so se zavzeli za organiziranje seminarjev, na katerih bi informirali kupce o opreme, projektante, serviserje in ostale stranke. Drži tudi, da je treba rešiti vprašanje servisa. Predvsem pa se bojim pogostih podražitev naših izdelkov. Zadeva postaja takšna, da prihajajo nove cene že kot nekakšen tedenski časopis...«

Tu je vskočila VIŠNJA MANESTAR z vzdihom: »Oj, kako lepo bi bilo, če bi prospekti prihajali tako hitro kot nove cene!«

LOVRO TVRDIČ, splitska podružnica predstavništva Zagreb: »Kolegi so povedali že marsikaj in tega ne bom ponavljal. Rad pa bi opozoril, da je moč IMP-ja v skupnosti. Marketing je edina organizacija, ki lahko na trgu zastopa kompletne interese celotnega IMP-ja. Mi seveda lahko pogosto opazimo posamične nastope IMP-jevih organizacij, a če jih gledamo dolgoročno, je očitno, da delajo ljudje te na svojo škodo. Zato mislim, da je treba v celoti podpreti koncept skupnega nastopa in vloge predstavništva, kot sta opredeljena v razvojnih planih.«

LJUBIŠA JOČIČ, podružnica beograjskega predstavništva v Nišu: »Kot je znano, je tudi v Jugoslaviji sprejeta politična usmeritev, da je treba nadoknaditi gospodarsko zaostajanje SR Srbije glede na druge republike. Mi na niškem območju že čutimo povečano investicijsko dejavnost v primerjavi s preteklima dvema letoma.

Če govorim o svojem delu, moram najprej reči, da imam težave, ker delam iz lastnega stanovanja. To gotovo ni primeren nivo poslovanja za IMP. Sicer pa leti največ pripomba naših strank na račun dragega in nepravočasnega servisa — zlasti Tratinaga. Nadalje smatram, da bi na tem območju potrebovali tudi referenta za strojne instalacije. Nekaj problemov je bilo tudi zato, ker so odgovorni ljudje iz naših ovdov v preteklosti zelo redko prihajali na naše območje. Mislim, da je bilo to posledica dejstva, da Niš nima letališča — no, češ nekaj mesecev ga bo dobil in ta problem bo takrat verjetno rešen.

VLATKA BILIČ — v času bolezni tov. Jovanovića je v d. vodje predstavništva Beograd: »Naloge za izboljšanje prodaje IMP-jeve opreme na območju SR Srbije lahko stremo v naslednje točke:

1.) Urediti je treba prostore podružnice v Nišu, v podružnici Novi Sad pa je treba nastaviti referenta za termoelektrične instalacije.

2.) V doglednem času želimo, da se naše predstavništvo opremi s terminali in poveže z IMP-jevim računskim centrom, da bi bili tako razbremenjeni administrativnih poslov, ki nam zdaj vzamejo največ časa. To nam bo namreč dalo čas, ki je potre-

ben za spremljanje dela projektivnih birojev, investitorjev in monterjev ter za spremljanje projekta od idejne zasnove do zaključka del.

3.) Servisne službe na posameznih območjih bi morali vključiti v okvir Marketinga ter izboljšati kvaliteto njihovega dela, kajti dosedanje slabo delovanje servisa je dalo IMP-jevim tozdom precej negativnih točk.

4.) Veliko območje in veliko število referentov zahteva, da se beograjskemu predstavništvu zagotovi ustrezno število službenih avtomobilov.

5.) Za prestavnike projektantskih birojev je potrebno organizirati strokovne seminarje, prav tako za posamezne branže montažnih organizacij.

Če hoče predstavnik dobro prodajati, mora najprej poznati blago, ki ga prodaja. Toda predstavnik je daleč od tovarne, kjer se porajajo novosti. Kdo ga bo torej seznanjal z razvojem? Prav gotovo proizvajalec. Kako to teče v praksi? So predstavniki dovolj dobro obveščeni o novih izdelkih?

VIŠNJA MANESTAR: »Načeloma informacij ni dovolj — ne o novih proizvodih, pa tudi ne o teh pogostih podražitvah. Tako se zgodi, da trgovci že dobi nove cene, ko predstavnik zanje še ne ve. Seveda pa niso vsi ozdi enaki. PMI, Klimat in še kdo se v okviru svojih možnosti trudijo, da nas seznanjajo s proizvodnimi novostmi. Toda jaz menim, da le informacije o novih izdelkih za uspešno delo predstavnikov niso dovolj. Mi bi se morali usposabljati tudi v stroki trženja. Imeti bi morali seminar o tržnih pristopih, oblikovati bi morali IMP-jev imidž in ga v svojem nastopu negovati. Zanimivo, da smo v IMP-ju pred mnogimi leti takšne seminarje za predstavnike že imeli, a kasneje so jih opustili. Pa so bili zelo koristni.«

ZAKIR MULAOSMANOVIČ: »Po mojem predstavniki še najbolj držimo enotnost IMP-ja. Želimo si boljše povratne informacije iz sozda in še bolje od tozdov.«

VLATKA BILIČ: »Jaz pa menim, da ob širini IMP-jevega programa sploh ne moremo pričakovati, da bo lahko predstavnik stranko informiral o tehničnih finisah prav vsakega izdelka. Saj za to imajo tozdi tehnične službe. Lahko rečem, da imajo Klimat, Trata, PMI in To dovolj močne tehnične službe, da smo prav vse probleme s predstavniki tozdov hitro rešili. Delavci v predstavništvu smo pri tem naleteli na izredno razumevanje in pomoč — in samo želim si, da bi se to razvijalo.«

Ob teh spodbudnih besedah, je nekdo rekel: »Pa ne pozabi zapisati, da predstavniki vsem IMP-jevem želimo srečno in uspešno novo leto.« In vsi so mu pritegnili. S tem smo pogovor končali.

LOJZE JAVORNIK

